

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

આર/કિ.અપીલ/૨૨૯૧/૨૦૧૯ માં તારીખ ૨૩/૦૧/૨૦૨૬ ના ચુકાદામાં ફેરફાર

અમદાવાદની ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં

આર/કિમિનલ અપીલ (અગેન્ટ કન્વિક્શન) નં. ૨૨૯૧/૨૦૧૯

[આર/કિમિનલ અપીલ/૨૨૯૧/૨૦૧૯ માં ૨૩/૦૧/૨૦૨૬ તારીખના

ચુકાદાની ઓફિસ નોટ પર]

સાથે

આર/કિમિનલ અપીલ નં. ૬/૨૦૨૦

સાથે

આર/કિમિનલ અપીલ નં. ૨૪૦/૨૦૨૦

સાથે

આર/કિમિનલ અપીલ નં. ૨૪૧/૨૦૨૦

સાથે

કિમિનલ મિસસિલેનીયસ અરજી(સજા મોકુફી માટે) નં.૧/૨૦૨૫

ઈન

આર/કિમિનલ અપીલ નં. ૨૪૧/૨૦૨૦

સાથે

આર/કિમિનલ અપીલ નં. ૩૨૬/૨૦૨૦

=====

રૂસ્તોમસિન્ગ @બાબુ રવિન્દ્રસિંહ

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થિત રહ્યા :

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે શ્રી જગદીશ સતપારા (પપરજ)

શ્રી ભાર્ગવ પાંડ્ય, વિરોધી (ઓ)/પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧ માટે એપ્લિકેશન

=====

ખંડપીઠ :માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી ઇલેશ જે. વોરા

અને

માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી આર. ટી. વાછાણી

તારીખ: ૦૬/૦૨/૨૦૨૬

મૌખિક આદેશ

(દ્વારા :માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી ઇલેશ જે. વોરા)

અમે ઓફિસ નોટનો અભ્યાસ કર્યો છે. "૨૦૧૨નો સેશન્સ કેસ નં.૧૩"

તારીખના ૨૩.૦૧.૨૦૨૬ ચુકાદા દરમિયાન સુધારવામાં આવશે અને તેને

"૨૦૧૨નો સેશન્સ કેસ નં.૨૩" તરીકે વાંચવામાં આવશે. બાકીનો ચુકાદો
યથાવત્ રહેશે.

ઓફિસ નોટનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

(ઈલેશ જે. વોરા,ન્યાયમૂર્તિ)

(આર. ટી. વાછાણી,ન્યાયમૂર્તિ)

વર્તમાન ચુકાદામાં તારીખ ૦૬/૦૨/૨૦૨૬ ના આદેશ દ્વારા આર/ક્રિ.
અપીલ નં. ૨૨૯૧/૨૦૧૯ માં ફેરફાર કરવામાં આવ્યો છે.

અમદાવાદની ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં

આર/ક્રિમિનલ અપીલ (અગેન્સ્ટ કન્વિક્શન) નં. ૨૨૯૧/૨૦૧૯

સાથે

આર/ફોજદારી અપીલ નં. ૬/૨૦૨૦

સાથે

આર/ફોજદારી અપીલ નં. ૨૪૦/૨૦૨૦

સાથે

આર/ફોજદારી અપીલ નં. ૨૪૧/૨૦૨૦

સાથે

ફોજદારી પરચુરણ અરજી (સજા મોકુફી માટે) નં.

૧/ ૨૦૨૫

આર/ફોજદારી અપીલમાં નં. ૨૪૧/૨૦૨૦

સાથે

આર/ફોજદારી અપીલ નં. ૩૨૬/૨૦૨૦

મંજુરી અને હસ્તાક્ષર અર્થે :

માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી ઇલિશ જે. વોરા

અને

માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી આર. ટી. વાછાણી

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા.	ના.

=====

રૂસ્તોમસિન્ગ @બાબુ રવિન્દ્રસિંહ

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થિત રહ્યા :

ફોજદારી અપીલ નંબર ૨૨૯૧/૨૦૧૯:

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે શ્રી જગદીશ સતપરા (૫૫૨૪)

ફોજદારી અપીલ નંબર ૬/૨૦૨૦:

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે શ્રી સોએબ આર. ભોહરીયા (૨૨૦૫)

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ વલીમોહમ્મદ પઠાણ (૬૩૮૩) માટે

ફોજદારી અપીલ નંબર ૨૪૦ અને ૨૪૧/૨૦૨૦:

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે સુશ્રી ભવાની એન. બુચ (૫૪૦૩) માટે

શ્રી આર. નિરદ ડી. બુચ (૪૦૦૦)

શ્રી રોનક બી. રાવલ, સામાવાળાઅ(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નંબર ૧ માટે
એપ્લિકેશન

=====

ખંડપીઠ :માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી ઇલેશ જે. વોરા

અને

માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી આર. ટી. વાછાણી

તારીખ:૨૩/૦૧/૨૦૨૬

મૌખિક ચુકાદો

(દ્વારા :માનનીય ન્યાયમુર્તિ શ્રી આર. ટી. વાછાણી)

૧. વર્તમાન અપીલ ૨૦૧૧ના સેશન્સ કેસ નંબર ૧, ૨૦૧૨ના ૨૨, ૨૦૧૨ના
૧૩ અને ૨૦૧૪ના ૩૦માં મોરબીના વિદ્વાન સેશન્સ જજ દ્વારા પસાર કરાયેલા
સામાન્ય ચુકાદા અને આદેશમાંથી ઉદ્ભવે છે. જેમાં ૨૦૧૮ની ક્રિમિનલ અપીલ
નંબર ૨૨૯૧, ૨૦૨૦ની ૬, ૨૦૨૦ની ૨૪૦ અને ૨૦૨૦ની ૨૪૧માં
અપીલકર્તાઓને તેમની સામેના ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા,
જ્યારે ૨૦૨૦ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૩૨૬માં પ્રતિવાદીઓને નિર્દોષ જાહેર

કરવામાં આવ્યા હતા.તેથી, વર્તમાન અપીલોનો નિર્ણય આ સામાન્ય ચુકાદા દ્વારા કરવામાં આવી રહ્યો છે.

૨. વર્તમાન અપીલ દાખલ કરવા તરફ દોરી જતી ટૂંકી હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૨.૧ ફરિયાદી પક્ષનો કેસ, ટૂંકમાં, એક ઘટના પરથી ઉદ્ભવે છે જે ૨૦.૦૮.૨૦૧૦ પર લગભગ સાંજે ૭:૦૦ વાગ્યે મોરબી તરફ જતા રસ્તા પર બની હતી. ભુજ-તલાજા માર્ગ પર મુસાફરી કરતી જીજી-૧૮-વાય-૧૨૧૪ નોંધણી નંબર ધરાવતી રાજ્ય પરિવહનની બસમાં ચાર સશસ્ત્ર વ્યક્તિઓ સવાર થયા હતા. આરોપીઓમાંનો એક ડ્રાઈવર પાસે ગયો અને બસ રોકવાની માંગ કરી. જ્યારે ડ્રાઈવરે ના પાડી ત્યારે આરોપીએ રિવોલ્વર અથવા પિસ્તોલનો ઉપયોગ કરીને તેના પર ગોળી ચલાવી હતી, જેનાથી તે ઘાયલ થયો હતો. આ અંધાધૂંધી દરમિયાન આરોપીએ એક મુસાફર પર વધુ એક ગોળી ચલાવી હતી, જેનાથી તેને ઈજા થઈ હતી. ત્યારબાદ હુમલાખોરોએ મુસાફરોને ધમકી આપી, તેમને શાંત રહેવા માટે બૂમો પાડી અને પાછળના સામાનના ડબ્બામાંથી કિંમતી વસ્તુઓ ધરાવતી થેલીઓ તેમજ મુસાફરો પાસેથી વ્યક્તિગત સામાન અને મોબાઈલ ફોન લૂંટી લેવા આગળ વધ્યા. ડરના માર્યા કોઈ પણ મુસાફરે પ્રતિકાર કર્યો ન હતો. કાવતરાના ભાગરૂપે, ચારેય હુમલાખોરો ગુનાને અંજામ આપવામાં અન્ય સાથીઓની મદદથી બસની પાછળ આવતી ઈન્ડિકા કારમાં ભાગી ગયા

હતા. બાદમાં, ભાગતી વખતે, તેઓ પોલીસ કર્મચારીઓ દ્વારા સંચાલિત સરહદ ચેકપોસ્ટનો સામનો કરતા હતા અને કબજો ટાળવા માટે તેમના પર ગોળીબાર શરૂ કર્યો હતો.

૨.૨ આ ઘટનાઓના આધારે, ફરિયાદીએ મોરબી તાલુકા પોલીસ સ્ટેશનમાં પ્રથમ માહિતી અહેવાલ (એફ. આઈ. આર.) દાખલ કર્યો, જે સી. આર. નં. શસ્ત્ર અધિનિયમ, ૧૯૫૮ની કલમ ૨૫ (૧) (એ), ૨૫ (૧-એ), ૨૫ (૧-બી) (એ) અને ૨૭ (૩) સાથે ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ (આઈ. પી. સી.) ની કલમ ૩૮૫, ૩૮૬ અને ૧૨૦ (બી) હેઠળ ૨૦૧૦ની કલમ ૧-૧૦૨. તપાસ અધિકારીએ ગુનાના સ્થળે પંચનામા તૈયાર કરવા, સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધવા, ધરપકડ પંચનામા સાથે આરોપીઓની ધરપકડ કરવા, સંબંધિત વસ્તુઓ જપ્ત કરવા, તેમને ફોરેન્સિક તપાસ માટે મોકલવા, ઓળખ પરેડ કરવા અને અન્ય જરૂરી પુરાવા એકત્રિત કરવા સહિત સંપૂર્ણ તપાસ હાથ ધરી હતી. પૂરતી સામગ્રી મળ્યા પછી, આરોપી સામે મોરબીના વિદ્વાન એડિશનલ ચીફ જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું, જેમણે કેસ કોર્ટ ઓફ સેશન્સને સોંપ્યો હતો.

૨.૩ ટ્રાયલ પૂર્ણ થયા પછી, વિદ્વાન સેશન્સ જજે ૨૦૧૧ના સેશન્સ કેસ નંબર ૧માં રુસ્તમસિંગ @બબલૂ રવિન્દ્રસિંહ (આરોપી નંબર ૧, ક્રિમિનલ અપીલ

નંબર ૨૨૯૧માં અપીલકર્તા) ને દોષિત ઠેરવતા ૨૨.૦૩.૨૦૧૯ પર વિવાદિત ચુકાદો પસાર કર્યો હતો; ૨૦૧૨ ના સેશન્સ કેસ નંબર ૨૨ માં આબિદખાન પુત્ર ઈજામતખાન પઠાણ (આરોપી નંબર ૧૧, ૨૦૨૦ ના ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૬ માં અપીલ કરનાર); અલકેશ @અબિલેશ @દલબીરસિંહ પુત્ર/ઉદલસિંહ @રવિન્દ્રસિંહ ભાદુરિયા (આરોપી નંબર ૧૨, ૨૦૨૦ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૨૪૦માં અપીલકર્તા) ૨૦૧૨ના સેશન્સ કેસ નંબર ૧૩માં; અને ૨૦૧૪ના સેશન્સ કેસ નંબર ૩૦માં ઉપરોક્ત ગુનાઓ માટે રૂપેન્દ્ર @રુપેશ @બિપિન પુત્ર રામસંગ આસારામ મિશ્રા (આરોપી નંબર ૧૩, ૨૦૨૦ના ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૨૪૧માં અપીલકર્તા). જોકે, મોહનસિંહ રૂપસિંહ ઝાલા (આરોપી નંબર ૨), ઘનશ્યામ @ભોલો ગુણવંત (આરોપી નંબર ૩), કાલુજી @કાંજી શંકરજી રજની (આરોપી નંબર ૪), રાધેશ્યામ બાબૂલાલ (આરોપી નંબર ૬), નરેશન પ્રહલાદન ગોસ્વામી (આરોપી નંબર ૭), ગંડલાલ નાગરદાસ (આરોપી નંબર ૮) અને રામલખન રામશંકર મોદી (આરોપી નંબર ૯) ને મુખ્ય કેસમાં નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા.

૨.૪ દોષિત ઠેરવવાથી નારાજ ઉપરોક્ત દોષીએ આ અદાલત સમક્ષ ૨૦૧૯ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૨૨૯૧, ૨૦૨૦ની ૬, ૨૦૨૦ની ૨૪૦ અને ૨૦૨૦ની ૨૪૧ને પ્રાધાન્ય આપીને આદેશ પર હુમલો કર્યો હતો. વધુમાં, રાજ્યએ ઉપરોક્ત સાત આરોપીઓની નિર્દોષ મુક્તિના નિર્ણયને પડકારતી ૨૦૨૦ની ફોજદારી

અપીલ નંબર ૩૨૬ દાખલ કરી હતી.આ તમામ અપીલને સુનાવણી અને નિકાલ માટે એકસાથે જોડવામાં આવી છે, કારણ કે તે એક સામાન્ય ચુકાદામાંથી બહાર આવે છે.

૩. અમે સંબંધિત પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા છે અને વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાચેલા મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓની કાળજીપૂર્વક તપાસ કરી છે.ટ્રાયલ દરમિયાન, ફરિયાદી પક્ષે સાક્ષીઓની તપાસ કરી અને નીચે મુજબ વિગતવાર દસ્તાવેજો રજૂ કર્યા:

~::મૌખિક પુરાવા::~~

પી. ડબલ્યુ. નં.૧	ખાસ કરીને (સાક્ષી)	એક્કો.
૧.	ડૉ. સાદિક હુસૈન ગુલામ મહમૂદ મોમીન	૩૯
૨.	દિનેશભાઈ જીવનભાઈ ધામેચા	૧૬૪
૩.	ભારતભાઈ બાબુભાઈ ચાવડા	૧૬૬
૪.	લખમનભાઈ નરશીભાઈ થોરિયા	૧૬૭
૫.	મહેશભાઈ બાલુભાઈ થોરિયા	૧૬૯
૬	હુશેનભાઈ હસંભાઈ ચાનિયા	૧૭૦

૭	વનેશભાઈ શિવાભાઈ પટેલ	૧૭૨
૮	દિનેશભાઈ વજુભાઈ ગઢવી	૧૭૪
૯	ધીરજગિરી ભગવાનગિરી	૧૭૫
૧૦	રમેશભાઈ ન્યાલચંદ	૧૭૭
૧૧	મહેશભાઈ લખમનભાઈ	૧૭૯
૧૨	દિનેશભાઈ શામજીભાઈ ડાભી	૧૮૨
૧૩	રાજેશભાઈ શાંતલાલ	૧૮૫
૧૪	સંજયભાઈ રમણિકભાઈ	૧૮૬
૧૫	ભાવેશભાઈ જસવંતભાઈ પંડ્યા	૧૮૭
૧૬	દિનેશભાઈ જયંતીલાલ ભટ્ટ	૧૮૮
૧૭	વિનોદભાઈ ગંગારામ પટેલ	૧૮૯
૧૮	જીતુભાઈ પ્રહલાદભાઈ પટેલ	૧૯૦
૧૯	અર્જુનભાઈ ચેલાબાઈ સિંધવાની	૧૯૨(એ)
૨૦	લક્ષ્મીરાજસિંહ જયવીરસિંહ ચુડાસમા	૧૯૩(એ)
૨૧	લાલુભા હાથુભા ઝાલા	૧૯૪(એ)
૨૨	યોગીશભાઈ કેશવજી ઠક્કર	૧૯૬
૨૩	અનિલભાઈ પ્રતાપભાઈ ઠક્કર	૧૯૭
૨૪	પ્રદીપભાઈ હનુમાનમલ ભણસાલી	૧૯૮

૨૫	હોટચંદ મહાદેવમલ	૧૯૯
૨૬	મુકેશભાઈ હરજીવનભાઈ	૨૦૦
૨૭	હિતેનભાઈ છગનભાઈ	૨૦૧
૨૮	દિલીપભાઈ નારનજીભાઈ	૨૦૨
૨૯	પરેશભાઈ ત્રિભુવનભાઈ	૨૦૩
૩૦	નીલેશભાઈ નર્તવરલાલ	૨૦૪
૩૧	જિતેશભાઈ ઉર્ફે જગુભાઈ ભાનુકાંતભાઈ	૨૦૫
૩૨	શાંતિલાલ હંસરાજભાઈ	૨૦૬
૩૩	જિન્નેશભાઈ શિવાલાબિયા	૨૦૭
૩૪	ચિરગભાઈ વલ્લભભાઈ કલારિયા	૨૦૮
૩૫	પ્રફુલ્લભાઈ દિનેશભાઈ સોની	૨૧૦
૩૬	સુનીલભાઈ લાલચંદ શાહ	૨૧૧
૩૭	ધર્મેશભાઈ જગદીશભાઈ ખંડલા	૨૧૨
૩૮	કેશુભાઈ લાખભાઈ પટેલ	૨૧૩
૩૯	શનીતલાલ પ્રવીણભાઈ પરમાર	૨૧૪
૪૦	વેલુભા વિશુભા ગોહિલ	૨૧૫
૪૧	કિરણકુમાર માધવલાલ ચૌધરી	૨૧૬
૪૨	ચુવરાજસિંહ અનાદુભા ચુડાસમા	૨૧૭

૪૩	મંજુલાબેન ઇશારગિરી ગોસ્વામી	૨૧૯
૪૪	જગદીશભાઈ રામશીભાઈ સોલંકી	૨૨૦
૪૫	યુનુશન ઉર્ફે ભોલો સોરાબખાન પઠાણ	૨૨૧
૪૬	રાજેન્દ્રસિંહ મોહનસિંહ રાજપૂત	૨૨૨
૪૭	ફરિયાદી અશોકકુમાર ગોપાલદાસ નઈ	૨૨૩
૪૮	કરણભાઈ મયાભાઈ પંચિયા	૨૨૯
૪૯	દિલીપભાઈ વાશ્રમભાઈ કંસાગર	૨૩૧
૫૦	પ્રકાશભાઈ કાંતિલાલ પાલન	૨૩૨
૫૧	જગદીશભાઈ હરગોવિંદભાઈ	૨૩૪
૫૨	વિમલભાઈ ગુણવંતરે જાની	૨૪૩
૫૩	ઉપેન્દ્રભાઈ આનંદજીભાઈ પટેલ	૨૪૪
૫૪	ગોવિંદજીભાઈ કેશવજીભાઈ કૈલાની	૨૪૫
૫૫	હુશેનભાઈ જુમાભાઈ પીલુડિયા	૨૪૬
૫૬	ભૂપેન્દ્રભાઈ સાવજીભાઈ જેતપરિયા	૨૪૭
૫૭	ઘનશ્યામસિંહ સુરુભા ગોહિલ	૨૪૯
૫૮	અભેસિંહ ધીરુભા પરમાર	૨૫૦
૫૯	અશોકસિંહ જયંતીલાલ સોની	૨૫૩
૬૦	સંજયભાઈ જટાશંકર સોની	૨૫૪

૬૧	કુમારભાઈ કાંતિલાલ સોલંકી	૨૫૫
૬૨	મહિપાલ આનંદજીભાઈ તન્ના	૨૫૬
૬૩	પ્રભુદાસભાઈ ખેતશીભાઈ સોની	૨૫૭
૬૪	મુકેશભાઈ ધનજીભાઈ સોની	૨૫૮
૬૫	નીલેશભાઈ પ્રવીણભાઈ સોની	૨૫૯
૬૬	દીપકભાઈ કાંતિલાલ પટેલ	૨૬૦
૬૭	હરેશભાઈ પોપટલાલ સેજપારા	૨૬૨
૬૮	કમલેશભાઈ ધરલાલ વૈથાની	૨૬૩
૬૯	સંજયભાઈ લાભશંકરભાઈ રાવલ	૨૬૪
૭૦	નીલેશભાઈ વર્ધામલ દોશી	૨૬૫
૭૧	કિશોરસિંહ પથુભા જડેજા	૨૬૬
૭૨	હરપલસિંહ જીતુભા જડેજા	૨૬૭
૭૩	જેન્તિભાઈ જલારિયા	૨૬૮
૭૪	અજયસિંહ બલદેવસિંહ ગોહિલ	૨૭૧
૭૫	સુરેન્દ્રસિંહ અમીરસિંહ સોલંકી	૨૭૨
૭૬	સંગીતાબેન મંચાજી મોદી	૨૭૫
૭૭	જગદીશભાઈ ખિમજીભાઈ સમડિયા	૨૭૬
૭૮	ભાનુપ્રસાદ પ્રકાશભાઈ બામન	૨૭૭

૭૯	દર્શનભાઈ જીવાભાઈ પટેલ	૨૮૦
૮૦	ફકીરભાઈ મહમદભાઈ	૨૮૧
૮૧	રમેશભાઈ હરિભાઈ	૨૮૫
૮૨	ભીખાભાઈ રામભાઈ	૨૮૬
૮૩	લક્ષ્મણભાઈ પનાભાઈ શ્રીમાલી	૨૮૪
૮૪	તાનસુખભાઈ નથાલાલ અશરા	૨૮૬
૮૫	હસમુખલાલ ઠાકુરલાલ મોદી	૩૦૫
૮૬	પોલીસ સાક્ષી હરેશકુમાર જસવંત્રાય ભટ	૩૧૬
૮૭	પંજીવનભાઈ વિરજિભાઈ	૪૨૦
૮૮	સુરેશભાઈ મનસુખભાઈ પરમાર	૪૩૫
૮૯	જુમાશા નૂરશા શાહમાદર	૪૩૭
૯૦	અવચલભાઈ રતાભાઈ ભોજાણી	૪૩૯
૯૧	મેરામભાઈ પ્રભાતભાઈ રાઠોડ	૪૪૪
૯૨	રણવિજયસિંહ જિનકુભા ગોધાલ	૪૫૫
૯૩	હરેશભાઈ ભગવાનભાઈ સાતાની	૪૫૭
૯૪	નારણભાઈ કલાભાઈ મુચર	૪૬૧
૯૫	ઠાકુરશીભાઈ ગોરધનભાઈ બાવર્વ	૪૭૧

૯૬	રમેશભાઈ ગોરધનભાઈ પંડ્યા	૪૮૫
૯૭	હેમચંદભાઈ શિવાજીભાઈ	૪૮૬
૯૮	અમરશીભાઈ મન્નાભાઈ પરમાર	૪૮૭
૯૯	ગૌરાંગભાઈ જ્યોતિન્દ્રભાઈ ઓઝા	૪૯૩
૧૦૦	પોલીસ સાક્ષી નાનજીભાઈ સૂરજભાઈ નિનામા	૪૯૭
૧૦૧	પોલીસ સાક્ષી જોરાજીભાઈ સાવજીભાઈ ભાટી	૫૦૫
૧૦૨	પોલીસ સાક્ષી અમૃતલાલ જીવનભાઈ દલસાનિયા	૫૧૮
૧૦૩	પોલીસ સાક્ષી જયેન્દ્રસિંહ જીલુભા પરમાર	૫૩૭
૧૦૪	પોલીસ સાક્ષી જીતેન્દ્રસિંહ માધવસિંહ યાદવ	૫૪૩
૧૦૫	પોલીસ સાક્ષી મહિપાલસિંહ વિજયસિંહ ઝાલા	૫૪૬

~::દસ્તાવેજ પુરાવા::~

અનુ. નં.	ખાસ (દસ્તાવેજ)	એકઝો.
૧.	ચાદી થી પી. એમ.	૪૦
૨.	પી. એમ. અહેવાલ	૪૨
૩.	પંચનામાની ધરપકડ કરો	૧૬૫
૪.	પંચનામાની ધરપકડ કરો	૧૬૮
૫.	પંચનામાની ધરપકડ કરો	૧૭૧
૬	ડિસ્કવરી પંચનામા	૧૭૩
૭	પંચનામા	૧૭૬

૮	પંચનામાની ધરપકડ કરો	૧૭૮
૯	પંચનામાની ધરપકડ કરો	૧૮૩
૧૦	અપરાધ પંચનામાનું દ્રશ્ય	૧૯૨
૧૧	પંચનામા	૧૯૩
૧૨	પંચનામા	૧૯૪
૧૩	ફરિયાદ (એફ. આઈ. આર.)	૨૨૪
૧૪	પંચનામા	૨૩૦
૧૫	પંચનામા	૨૩૩
૧૬	ડિસ્કવરી પંચનામા	૨૪૮
૧૭	ડિસ્કવરી પંચનામા	૨૫૧
૧૮	મુદ્દામલ ઇનોવાની આર. સી. બુક કોપી	૨૭૩
૧૯	મુદ્દામલ વાહનની વીમા નકલ	૨૭૪
૨૦	ઘટનામાં સામેલ બસનો નિરીક્ષણ અહેવાલ	૨૯૭
૨૧	ઘટનામાં સામેલ ઇન્ડિકા કારનો નિરીક્ષણ અહેવાલ	૨૯૮
૨૨	સ્ટેશન ડાયરી પ્રવેશ અંગેનો આદેશ	૨૯૯
૨૩	પી. એસ. આઈ., સનથવાદનો પત્ર	૩૦૦
૨૪	આરોપી દ્વારા જમી માટે પરવાનગી પત્ર	૩૦૧
૨૫	વિરમગામ પી. એસ. ક્રાઈમ નંબર ૧૦૨/૧૦ ની એફ. આઈ. આર. ની નકલ	૩૧૭
૨૬	ગુનાના દ્રશ્યનો નકશો	૩૨૩
૨૭	એ. ડી. એલ. ના એક્સ. એચ.-૩૮ ની નકલ.સેશન્સ કેસ નંબર ૩૫૦	૩૫૦
૨૮	ઈન્કવેસ્ટ પંચનામા	૩૯૮
૨૯	મુદ્દામલ નિરીક્ષણ અંગેનો પત્ર	૩૯૯
૩૦	એફ. એસ. એલ. કચેરી તરફથી પત્ર	૪૦૦

૩૧	મુદ્દામલ નિરીક્ષણ અંગેનો પત્ર	૪૦૧
૩૨	એફ. એસ. એલ. કચેરી તરફથી પત્ર	૪૦૨
૩૩	મુદ્દામલ નિરીક્ષણ અંગેનો પત્ર	૪૦૩
૩૪	એફ. એસ. એલ. કચેરી તરફથી પત્ર	૪૦૪
૩૫	મુદ્દામલ નિરીક્ષણ અંગેનો પત્ર	૪૦૫
૩૬	મુદ્દામલ નિરીક્ષણ અંગેનો પત્ર	૪૦૬
૩૭	મુદ્દામલ પરીક્ષા માટે ફોરવર્ડિંગ લેટર	૪૦૭
૩૮	મુદ્દામલ પરીક્ષા અહેવાલ	૪૦૮ ૪૦૯ સુધી
૩૯	મુદ્દામલ પરીક્ષા માટે ફોરવર્ડિંગ લેટર	૪૧૦
૪૦	મુદ્દામલ પરીક્ષા અહેવાલ	૪૧૧
૪૧	મુદ્દામલ પરીક્ષા માટે ફોરવર્ડિંગ લેટર	૪૧૨
૪૨	મુદ્દામલ પરીક્ષા અહેવાલ	૪૧૩
૪૩	પ્રદર્શન પંચનામા	૪૨૧
૪૪	પ્રદર્શન પંચનામા	૪૨૨
૪૫	પ્રદર્શન પંચનામા	૪૩૬
૪૬	ઓળખ પેરેડ સંબંધિત ચાટી	૪૪૦
૪૭	ઓળખ પેરેડ અંગે પંચનામા	૪૪૧
૪૮	ઓળખ પેરેડ સંબંધિત ચાટી	૪૫૮
૪૯	ઓળખ પેરેડ સંબંધિત પત્ર	૪૫૯
૫૦	મૂળ પંચનામા	૪૬૦
૫૧	ઓળખ પેરેડ સંબંધિત ચાટી	૪૬૨
૫૨	ઓળખ પેરેડ સંબંધિત પત્ર	૪૬૩
૫૩	ઓળખ પેરેડ સંબંધિત પત્ર	૪૬૪
૫૪	આરોપી દ્વારા જમીનો પંચનામા	૪૬૫
૫૫	ઓળખ પેરેડ સંબંધિત પત્ર	૪૬૬
૫૬	ઓળખ પેરેડ સંબંધિત પત્ર	૪૬૭
૫૭	આરોપી દ્વારા જમીનો પંચનામા	૪૬૮

૫૮	પ્રદર્શન પંચનામા	૪૮૮
૫૯	આરોપપત્ર મંજૂરી સંબંધિત કાગળો	૪૯૪
૬૦	પંચનામા	૪૯૮
૬૧	માહિતી આપનાર દ્વારા પી. એસ. આઈ. દ્વારા આપવામાં આવેલી ફરિયાદ	૪૯૯
૬૨	ગુનાના દ્રશ્યના નકશાનો ફોરવર્ડિંગ લેટર	૫૦૧
૬૩	સ્ટેશન ડાયરી એન્ટ્રી નં.૩૧/૧૦ નકલ કરો	૫૦૬
૬૪	પ્રતિનિયુક્તિનો હુકમ	૫૦૭
૬૫	સ્ટેશન ડાયરી એન્ટ્રી નં.૩૨/૧૦ નકલ કરો	૫૦૮
૬૬	ફરિયાદ મુજબ ગુનો નોંધવા માટેનો પત્ર	૫૦૯
૬૭	પ્રતિનિયુક્તિનો હુકમ	૫૧૦
૬૮	ગંભીર ગુના અંગે ફેક્સ સંદેશ	૫૧૧
૬૯	મુદ્દામલ કારની જમીનો પંચનામા	૫૧૯
૭૦	પી. એમ. અહેવાલ	૫૨૦
૭૧	પી. એમ. અહેવાલ	૫૨૧
૭૨	સોમા રામદાસ અંગડિયા પેઢીની રસીદો (કુલ ૧૦ પાના, એક્ઝ-૫૨૩)	૫૨૩
૭૩	મન્નાભાઈ અંગડિયા પેઢીની રસીદો (કુલ ૧૨ પાના, એક્ઝ-૫૨૪)	૫૨૪
૭૪	આરોપી ગોવિંદસિંહ દ્વારા ખરીદવામાં આવેલા મકાનનો દસ્તાવેજ	૫૨૫
૭૫	આરટીઓ અધિકારી ગ્વાલિયરને પત્ર	૫૨૬
૭૬	વીમાની સાથે આરટીઓ ઓફિસ ગ્વાલિયરનો પત્ર	૫૨૭ & ૫૨૮
૭૭	મોબાઈલ કોલની વિગતો સંબંધિત પત્ર	૫૨૯ & ૫૩૦

૭૮	પોસ્ટમોર્ટમ ફોર્મ	૫૨૦ & ૫૨૧
૭૯	પંચનામાની નકલ અને ગુનાની એફ. આઈ. આર. નં.૩૦૭૨/૧૧	૫૪૪ & ૫૪૫
૮૦	મોરબી પી. એસ. એએસઆઈનો પત્ર	૫૫૨
૮૧	એફ. આઈ. આર. ની નકલ સાણંદ પી. એસ. ક્રાઈમ નં.૨૧૭/૧૦	૫૫૩
૮૭	આરટીઓ અધિકારી ગ્વાલિયરને પત્ર	

૪. ૨૦૧૯ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૨૨૯૧માં અપીલકર્તા માટે જાણીતા વકીલે અનેક આધારો પર વિવાદિત ચુકાદાની આકરી ટીકા કરી હતી.તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે ઓળખ પરેડ પર આધાર રાખવામાં ભૂલ કરી હતી, કારણ કે અપીલકર્તાને કથિત રીતે ઔપચારિક પરેડ પહેલા પોલીસ સ્ટેશનમાં સાક્ષીઓને બતાવવામાં આવ્યો હતો, જે તેને અવિશ્વસનીય અને ન્યાયી પ્રક્રિયાનું ઉલ્લંઘન કરે છે.તેમણે ધ્યાન દોર્યું હતું કે કંડક્ટર સહિત બસના મુસાફરો કલમ ૧૬૧ સીઆરપીસી હેઠળ તેમના નિવેદનોમાં હુમલાખોરોનું કોઈ પૂર્વ વર્ણન આપવામાં નિષ્ફળ ગયા હતા અને એક વર્ષથી વધુ સમયના નોંધપાત્ર વિલંબ પછી પરેડ યોજવામાં આવી હતી, જે સાક્ષીઓની યાદશક્તિ પર શંકા કરે છે.વધુમાં, તેમણે દલીલ કરી હતી કે બેલિસ્ટિક પુરાવા અનિર્ણિત હતા; એફએસએલ અહેવાલ મુજબ મૃતક પાસેથી મળી આવેલી ગોળીઓ ઘટના સ્થળે મળી આવેલા કારતુસના કેસ અથવા અપીલકર્તા પાસેથી કથિત રીતે જપ્ત કરવામાં આવેલા હથિયાર સાથે મેળ ખાતી ન હતી.પોસ્ટમોર્ટમ અહેવાલમાં, બંદૂકની ગોળીથી મૃત્યુની પુષ્ટિ કરતી વખતે, હથિયારના પ્રકારનો

ઉદ્દેશ કરવામાં આવ્યો ન હતો અને એફ. એસ. એલ. ને વસ્તુઓ મોકલવામાં બે મહિનાનો વિલંબ થયો હોવાથી ચેડા થવાની શંકા ઉભી થઈ હતી.૩. ની કિંમતના દાવો કરાયેલા સોનાના આભૂષણો સહિત કોઈ કિંમતી ચીજવસ્તુઓ લૂંટવામાં આવી નથી. ફરિયાદી પક્ષનો લૂંટનો કેસ હોવા છતાં, અપીલકર્તા પાસેથી જપ્ત લાખ રૂપિયા વસૂલવામાં આવ્યા હતા.તેમણે દલીલ કરી હતી કે કલમ ૩૧૩ સીઆરપીસી હેઠળ અપીલકર્તાની અરજીને યોગ્ય રીતે ધ્યાનમાં લેવામાં આવી ન હતી, અને સંજોગોની સાંકળ અધૂરી હતી, જે વાજબી શંકાથી આગળ અપરાધ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહી હતી.વિવિધ કેસોમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ઉદાહરણો અને ગુજરાત હાઈકોર્ટના અદ્રશ્ય ઓળખની જરૂરિયાત પર ભાર મૂકતા ચુકાદાઓ પર આધાર રાખીને, તેમણે નિર્દોષ જાહેર કરવાની વિનંતી કરી હતી અને રજૂઆત કરી હતી કે શસ્ત્ર અધિનિયમની જોગવાઈઓ સાથે વાંચી શકાય તેવી આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૯૫,૩૯૬ અને ૧૨૦ (બી) હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવેલી સજા વિફૂત છે અને તેને રદ કરી શકાય છે.

૫. ૨૦૨૦ ના ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૬ માં અપીલકર્તા માટે વિદ્વાન વકીલોએ સંયુક્ત રીતે રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટની સજા અસ્થિર પાયા પર આધારિત હતી, ખાસ કરીને સાક્ષીની જુબાની જેમાં સમર્થનનો અભાવ હતો.તેમણે દલીલ કરી હતી કે પ્રારંભિક તપાસ દરમિયાન કોઈ પણ મુસાફર દ્વારા અપીલકર્તાની ઓળખ કરવામાં આવી ન હતી અને ઘટના દરમિયાન

અપીલકર્તાનો ચહેરો આંશિક રીતે ઢંકાયેલો હોવાથી ઓળખ પરેડમાં ખામી હતી, તેમ છતાં પરેડમાં આવું કોઈ અનુકરણ કરવામાં આવ્યું ન હતું.તેઓએ દલીલ કરી હતી કે સાક્ષીઓ અમુક અંશે પ્રતિકૂળ બની ગયા હતા અને કથિત લૂંટમાં અપીલકર્તાની ચોક્કસ ભૂમિકાઓને યાદ કરી શક્યા ન હતા.તબીબી પુરાવાઓ પર, તેઓએ પોસ્ટમોર્ટમ અહેવાલમાં વિસંગતતાઓ પર પ્રકાશ પાડ્યો હતો, જેમાં નોંધ્યું હતું કે કાઢવામાં આવેલી ગોળીઓ વિવિધ કેલિબરની હતી, જે બહુવિધ શસ્ત્રો સૂચવે છે, પરંતુ તેને ગુના સાથે જોડ્યા વિના માત્ર એક પિસ્તોલ મળી આવી હતી.ઘટનાના ૧૪ મહિના પછી ધરપકડમાં વિલંબથી કેસ વધુ નબળો પડ્યો, કારણ કે કોઈ સ્વતંત્ર પુરાવાએ અપીલકર્તાને ઇન્ડિકા કાર અથવા ભાગી જવાના માર્ગ સાથે જોડ્યો ન હતો.તેઓએ કેસોના એકત્રીકરણ પર હુમલો કર્યો, તેને રજૂ કરીને અસંબંધિત પુરાવાને જોડીને અપીલકર્તાને પૂર્વગ્રહ્યુક્ત બનાવ્યો.ફરાર સહ-આરોપી સામે કલમ ૨૯૯ સી. આર. પી. સી. ની કાર્યવાહીને આ અપીલકર્તા માટે અપ્રસ્તુત ગણાવીને, તેઓએ દલીલ કરી હતી કે ફરિયાદી પક્ષ આઈ. પી. સી. ની કલમ ૧૨૦ (બી) હેઠળ કાવતરું સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો હતો, કારણ કે માત્ર તેને જ જવાબદાર ઠેરવવામાં આવ્યું ન હતું.આમ, તેઓએ દોષિત ઠેરવવા અને નિર્દોષ જાહેર કરવા માટે પ્રાર્થના કરી હતી, જેમાં ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું કે લાદવામાં આવેલી સજા ગોળીબારના સીધા પુરાવા વિના અપ્રમાણસર હતી.

૬. ૨૦૨૦ ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૨૪૦ અને ૨૦૨૦ ની ૨૪૧ માં અપીલકર્તાઓ માટે શીખ્યા વકીલો, એકબીજા સાથે જોડાયેલા તથ્યોને ધ્યાનમાં રાખીને, બંને અપીલ માટે અદ્યતન સામાન્ય રજૂઆતો.તેઓએ દલીલ કરી હતી કે વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે ફરિયાદી પક્ષના પુરાવાઓમાં ભૌતિક વિરોધાભાસની અવગણના કરી હતી, જેમ કે કોઈ લૂંટાયેલી વસ્તુઓ અથવા ઇન્ડિકા કારની નંબર પ્લેટ પુનઃપ્રાપ્ત કરવામાં નિષ્ફળતા, જે ભાગી જવાની કથા માટે નિર્ણાયક હતી.આરોપી નંબર ૧૨ માટે, તેઓએ દલીલ કરી હતી કે તેની ઓળખ શંકાસ્પદ હતી, કારણ કે સાક્ષીઓએ "મૂછોવાળા ઊંચા માણસ" નું વર્ણન કર્યું હતું, પરંતુ આવી કોઈ વિગતો તાત્કાલિક નોંધવામાં આવી ન હતી, અને પરેડમાં સમાન રચનાના ડમીઝનો અભાવ હતો.બેલિસ્ટિક વિસંગતતા પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો:એફએસએલના તારણો અનુસાર, ઘટના સ્થળેથી કારતુસના કેસ રિવોલ્વર માટે હતા, જ્યારે જમ કરાયેલ હથિયાર પિસ્તોલ હતું, જે પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ હેઠળ વસૂલાતને અસ્વીકાર્ય બનાવે છે. આરોપી નંબર ૧૩ માટે, તેઓએ રજૂઆત કરી હતી કે તેની ભૂમિકા શ્રેષ્ઠ રીતે પેરિફેરલ હતી, જેમાં કોઈ સાક્ષીએ તેને સીધા ગોળીબાર અથવા લૂંટફાટ માટે જવાબદાર ઠેરવ્યો ન હતો; મનની મુલાકાતના અભાવે ષડયંત્રનો આરોપ નિષ્ફળ ગયો.તેઓએ બસ કંડક્ટર દ્વારા ટેલિફોનિક માહિતીને સાચી પ્રથમ માહિતી તરીકે દર્શાવી, કલમ ૧૬૨ સીઆરપીસી હેઠળ એફ. આઈ. આર. દાખલ કરી. ફોરેન્સિક સબમિશનમાં વિલંબ અને અપીલકર્તાઓને દ્રશ્ય સાથે જોડતા સીડીઆર પુરાવાની ગેરહાજરીને

જીવલેણ ભૂલો તરીકે પ્રકાશિત કરવામાં આવી હતી.આમ આઈ. પી. સી. અને આર્મ્સ એક્ટ હેઠળની દોષિતતાને રદ કરવાની વિનંતી કરવામાં આવે છે, જેમાં રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે અપીલકર્તાઓ ન્યાયની નિષ્ફળતાને રોકવા માટે નિર્દોષતાને પાત્ર છે.

૭. તમામ અપીલમાં પ્રતિવાદી-રાજ્ય માટે લર્નડ એપીપીએ, વિવાદિત ચુકાદાનો મક્કમતાપૂર્વક બચાવ કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે જબરજસ્ત પુરાવાના આધારે અપીલકર્તાઓને યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવ્યા હતા.તેમણે દલીલ કરી હતી કે બસમાં સશસ્ત્ર લૂંટની ઘટનાને ૧૦૫ સાક્ષીઓ દ્વારા સ્પષ્ટપણે સમર્થન આપવામાં આવ્યું હતું, જેમાં ઘાયલ મુસાફરો અને વાહકનો સમાવેશ થાય છે, જેમના સુસંગત વર્ણનોએ ક્રમ સ્થાપિત કર્યો હતો:બોર્ડિંગ, ડ્રાઈવર અને પેસેન્જર પર ગોળીબાર, લૂંટફાટ અને ભાગી જવું.મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ હાથ ધરવામાં આવેલી ઓળખ પરેડ વાજબી અને વિશ્વસનીય હતી, જેમાં મુખ્ય સાક્ષીઓ જેમ કે ફરિયાદી અને વાહક અગાઉથી ખુલાસો કર્યા વિના અપીલકર્તાઓને હકારાત્મક રીતે ઓળખે છે.

૭.૧. બેલિસ્ટિક પુરાવા પર, તેમણે દલીલ કરી હતી કે નાની વિસંગતતાઓ સાંકળને નબળી પાડતી નથી, કારણ કે એફએસએલ અહેવાલમાં ગોળીબારના અવશેષોની પુષ્ટિ થઈ છે, અને કલમ ૨૭ પુરાવા અધિનિયમ હેઠળની વસૂલાત

ગુના સાથે શસ્ત્રોને જોડે છે.આઈપીસીની કલમ ૩૮૬ હેઠળ આરોપોને ટેકો આપતા, પોસ્ટમોર્ટમ અહેવાલો સ્પષ્ટપણે ગોળીબારીને કારણે હત્યાના મૃત્યુ સાબિત કરે છે. તેમણે વિનંતી કરી કે સામાન્ય વ્યવહારને ધ્યાનમાં રાખીને કલમ ૨૨૩ સીઆરપીસી હેઠળ કેસોનું એકીકરણ યોગ્ય છે, અને કલમ ૨૮૮ સીઆરપીસી હેઠળ ફરાર આરોપીની કાર્યવાહી અન્ય લોકો પ્રત્યે પૂર્વગ્રહ ધરાવતી નથી, જ્યારે વિલંબ અથવા ચેડા કરવાની બચાવ પક્ષની અરજીઓને અપ્રમાણિત ગણાવીને ફગાવી દીધી હતી, તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે લૂંટની બિન-વસૂલાત લૂંટ કેસમાં જીવલેણ ન હતી.

૭.૨. નિર્દોષ જાહેર કરવાની અપીલ (૨૦૨૦ની ફોજદારી અપીલ નંબર ૩૨૬) માટે, તેમણે ટૂંકમાં રજૂઆત કરી હતી કે સેશન્સ કોર્ટે તેમાં પ્રતિવાદીઓને નિર્દોષ જાહેર કરવામાં ભૂલ કરી હતી, પરંતુ આ બાબત સંકળાયેલી હોવાથી, તેને ગુણદોષના આધારે ધ્યાનમાં લેવામાં આવે.એકંદરે, તેમણે જાહેર પરિવહન સલામતીને અસર કરતા આવા ઘોર ગુનાઓ માટે નિવારણ પર ભાર મૂકતા દોષિત ઠેરવવાની અપીલને રદ કરવા અને નિર્દોષ જાહેર કરવાની અપીલને મંજૂરી આપવા માટે પ્રાર્થના કરી હતી.

૮. તે ફોજદારી કાયદાનો સારી રીતે સ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે નિર્દોષ વ્યક્તિને દોષિત ઠેરવવાથી માત્ર વ્યક્તિ માટે જ નહીં પણ સમાજ માટે પણ ગંભીર

26 / 60

સ્પષ્ટતા કરી હતી કે ગોળીઓ જુદી જુદી કેલિબરની હતી, જે-જે ૭.૬૫ મીમી અને એચ-૪ ૮ મીમી દેખાતી હતી, પરંતુ તેઓ બેલિસ્ટિક તપાસ વિના ચોક્કસ હથિયારને ઓળખી શક્યા ન હતા.તેમણે મૃતદેહો અથવા અહેવાલો સાથે કોઈ ચેડા કરવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને પુષ્ટિ કરી હતી કે તપાસ પછી તરત જ પોસ્ટમોર્ટમ કરવામાં આવ્યું હતું.આ તબીબી પુરાવા વિશ્વસનીય છે, પોસ્ટમોર્ટમ અહેવાલો (આંક-૪૨,૫૨૦,૫૨૧) દ્વારા સમર્થિત છે, અને બસની અંદર ગોળીબારના પ્રત્યક્ષદર્શી સંસ્કરણ સાથે મેળ ખાય છે.સંસ્કરણ કોઈ ભૌતિક વિરોધાભાસ લાવી શક્યું ન હતું.આ પુરાવા સ્પષ્ટપણે સાબિત કરે છે કે મૃત્યુ હત્યાના હતા અને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૯૬ હેઠળ આરોપને ટેકો આપતા હથિયારોને કારણે થયા હતા.

૯. મૌખિક પુરાવાઓમાં, બસ કંડક્ટર રણવિજયસિંહ જિનકુભા ગોધાલ (પીડબ્લ્યુ-૯૨, આંક.૪૫૫) ની જુબાની મહત્વપૂર્ણ છે કારણ કે તે ફરજ પર હતો અને તેણે આ ઘટના જોઈ હોવાનો દાવો કરે છે.તેમના એક્ઝામિનેશન-ઇન-ચીફમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે લગભગ સાંજે ૭:૦૦ વાગ્યે ૨૦.૦૮.૨૦૧૦ ના રોજ ચાર લોકો ડ્રાઈવરની નજીક આવ્યા અને તેને હથિયારો બતાવ્યા, તેના સહિત મુસાફરોને બસની પાછળ જવા માટે દબાણ કર્યું અને જ્યારે બસ તરત રોકવામાં ન આવી ત્યારે એક હુમલાખોરે ડ્રાઈવર પર ગોળીબાર કર્યો.તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે હુમલાખોરો બે અંગડિયા વ્યક્તિઓ સહિત બેગ લઈ ગયા

હતા અને ઇન્ડિકા કારમાં ભાગી ગયા હતા, જેનો નંબર તેમણે પાછળથી વાંચ્યો હતો. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું હતું કે તેમણે વિવિધ ઓળખ પરેડમાં આબિદખાન, અલકેશ અને રુપેશ જેવા આરોપીઓની ઓળખ કરી હતી.જો કે, ક્રોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, અમુક હકીકતો તેની ઓળખની તાકાતને ઘટાડે છે પુરાવા ટી. આઈ. પરેડની સમગ્ર કવાયતને કાઢી નાખવા માટે ખૂબ ઘાતક નથી.તેણે સ્વીકાર્યું કે જે વ્યક્તિએ ગોળીબાર કર્યો હતો તેનો ચહેરો કપડાથી ઢંકાયેલો હતો, તેણે બસની અંદરથી અને દૂરથી ઇન્ડિકા કાર જોઈ હતી, અને તેને આરોપીની ધરપકડ વિશે ઘણા મહિનાઓ પછી જ ખબર પડી હતી, જ્યારે રેકૉર્ડ દર્શાવે છે કે ધરપકડ ઘણા પછી થઈ હતી.આ સંજોગોમાં, તેનો પુરાવો ગુનાની ઘટના અને રીતને સમર્થન આપે છે.

૧૦. ઓળખ પરેડના સંચાલન અંગે, ફરિયાદી પક્ષે હરેશભાઈ ભગવાનભાઈ સાતાની (પીડબ્લ્યુ-૯૩, આંક.૪૫૭), જે તે સમયે નાયબ મામલાતદાર હતા અને નારનભાઈ કલાભાઈ મુચર (પીડબ્લ્યુ-૯૪, આંક.૪૬૧), જે ૨૦૧૧ માં મામલાતદાર અને એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ હતા, તેમની તપાસ કરી હતી.હરેશભાઈ ભગવાનભાઈ સાતાણી (પીડબ્લ્યુ-૯૩, આંક.૪૫૭) એ અનુસરવામાં આવેલી પ્રક્રિયા સમજાવી, જેમાં સાક્ષીઓને અલગ રાખવા, એક હરોળમાં સમાન લક્ષણો ધરાવતી ઘણી વ્યક્તિઓને ગોઠવવી, પંચો દ્વારા નિષ્પક્ષતા સુનિશ્ચિત કરવી, આરોપીઓને હેરસ્ટાઈલ અથવા કપડાં જેવા દેખાવ

બદલવાની મંજૂરી આપવી, આરોપીઓને યોગ્ય રીતે હરોળમાં મૂકવો અને પંચો અને સાક્ષીની સહીઓ સાથે ઓળખ રેકૉર્ડ કરવી. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેમણે પુષ્ટિ કરી હતી કે કોઈ સંકેત આપવામાં આવ્યા ન હતા અને યોગ્ય સલામતીનું પાલન કરવામાં આવ્યું હતું. નારનભાઈ કલાભાઈ મુચર (પીડબ્લ્યુ-૯૪, આંક.૪૬૧) એ જણાવ્યું હતું કે પેરેડ સારી રીતે પ્રકાશિત રૂમમાં યોજાઈ હતી, સાક્ષીઓને અલગ રાખવામાં આવ્યા હતા, આરોપીઓને ચહેરા ઢાંકેલા લાવવામાં આવ્યા હતા, કર્મચારીઓને કોઈ પણ અયોગ્ય ખુલાસો ન થાય તે માટે સૂચના આપવામાં આવી હતી અને આરોપીઓએ "અલકેશ રાજપૂત ઠાકુર" અને "આબિદખાન @આકુલ" સહિત તેમના નામ જાહેર કર્યા હતા. તેમણે જણાવ્યું હતું કે સાક્ષી રણવિજયસિંહને બોલાવવામાં આવ્યા હતા, પેરેડનો હેતુ સમજાવવામાં આવ્યો હતો અને સાક્ષીએ આરોપીઓને સ્પર્શ કરીને અને તેમને લાઈનમાંથી બહાર કાઢીને ઓળખી કાઢ્યા હતા. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આરોપીઓને સ્થિતિ અથવા કપડાં બદલવાની તક આપવામાં આવી હતી અને સાક્ષીએ ફરીથી પેરેડ કરવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેમણે પુષ્ટિ કરી હતી કે પેરેડ પહેલાં સાક્ષીઓ અને આરોપી વચ્ચે કોઈ વાતચીત થઈ ન હતી. એકસાથે લેવામાં આવે તો, તેમના પુરાવા દર્શાવે છે કે ઓળખ પેરેડ યોગ્ય સલામતી સાથે હાથ ધરવામાં આવી હતી.

૧૧. પંચ સાક્ષી ઠાકુરશીભાઈ ગોરધનભાઈ બાવર્વા (પીડબ્લ્યુ-૯૫, આંક. ૪૭૧) એ હકીકતને સમર્થન આપ્યું હતું કે મામલાતદાર કાર્યાલયમાં ઓળખ પેરેડ યોજાઈ હતી.તેમણે જણાવ્યું હતું કે ઘણા લોકોને એક હરોળમાં ઊભા કરવામાં આવ્યા હતા, સાક્ષીઓએ સંબંધિત વ્યક્તિની ઓળખ કરી હતી, અને તેમણે પંચનામા પર તેમની સહી કરી હતી અને પેરેડનો અંદાજિત સમય જણાવ્યો હતો.તેમ છતાં તેઓ દરેક નાની વિગતોને યાદ રાખી શક્યા ન હતા, જેમ કે ઓળખાયેલ વ્યક્તિનું ચોક્કસ નામ, તેમનો પુરાવો પેરેડ અને સમકાલીન રેકૉર્ડને સમર્થન આપે છે.ફોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેમણે જણાવ્યું હતું કે પ્રક્રિયા વાજબી હતી અને કોઈ બળજબરીનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો ન હતો.

૧૨. ઓળખના પુરાવાના એકંદર મૂલ્યાંકન પર, બચાવ પક્ષે કથિત પ્રક્રિયાગત ભૂલો, કલમ ૧૬૧ હેઠળ નિવેદનોમાં વિગતવાર વર્ણનનો અભાવ અને સમય જતાં દેખાવમાં ફેરફારો તરફ ધ્યાન દોર્યું હતું.જો કે, એકિઝક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ હરેશભાઈ ભગવાનભાઈ સાતાની (પીડબ્લ્યુ-૯૩, આંક-૪૫૭) અને નારનભાઈ કલાભાઈ મુચર (પીડબ્લ્યુ-૯૪, આંક-૪૬૧) ના પુરાવા સતત દર્શાવે છે કે સંચાલક રણવિજયસિંહ જિનકુભા ગોધાલે (પીડબ્લ્યુ-૯૨, આંક-૪૫૫) તેમની સંબંધિત પેરેડમાં આરોપી આબિદખાન, અલકેશ અને રુપેશની ઓળખ કરી હતી. પંચનામા એવી તારીખો દર્શાવે છે જે જુદા જુદા સમયે યોજાતી અલગ પેરેડના કાર્યવાહી સંસ્કરણ સાથે મોટે ભાગે મેળ ખાય છે.બચાવ પક્ષે જે

તફાવત તરફ ધ્યાન દોર્યું હતું, તે એ હતું કે સાક્ષીને "થોડા મહિના" અથવા "લગભગ એક વર્ષ" પછી બોલાવવામાં આવે છે, જ્યારે દસ્તાવેજો ચોક્કસ તારીખો દર્શાવે છે, તે પોતે જ કાર્યવાહીના કેસને નષ્ટ કરતું નથી, કારણ કે સાક્ષીઓ માટે મુખ્ય ઘટના વિશે સાચા રહીને સમય વિશે અચોક્કસ હોવું સામાન્ય બાબત છે.

૧૩. ફરિયાદી અશોકકુમાર ગોપાલદાસ નર્ધ (પીડબ્લ્યુ-૪૭, આંક.૨૨૩) એ જણાવ્યું હતું કે તે અંગડિયા પાર્સલ સાથે મુસાફરી કરી રહ્યો હતો અને લગભગ ૭ વાગ્યે:૩૦ સાંજે નાગદાસ નજીક, બસની પાછળની સીટ પરથી ચાર લોકો આવ્યા, બૂમો પાડતા આગળ વધ્યા, કેટલાક હથિયારો સાથે.તેમણે જણાવ્યું હતું કે ગોળીબાર થયો હતો, તેમના સાથી અમૃતજી ગલાભાઈ ઘાયલ થયા હતા, હુમલાખોરોએ ડ્રાઈવરને રોકવા માટે દબાણ કર્યું હતું જ્યારે તેણે મરવાની ના પાડી હતી, આરોપીઓએ તેના પર પણ ગોળીબાર કર્યો હતો, અંગડિયાની થેલીઓ સહિત મુસાફરોની થેલીઓ લીધી હતી અને ઇન્ડિકા કારમાં ભાગી ગયા હતા.તેમણે એમ પણ જણાવ્યું હતું કે તેમને ત્રણ પ્રસંગોએ ઓળખ પરેડ માટે બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને આરોપીની ઓળખ કરી હતી, અને કોર્ટમાં તેમણે બે આરોપી અને રુપેશની ઓળખ કરવાનો દાવો કર્યો હતો. જો કે, કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેણે સ્વીકાર્યું કે અંધારું હતું, તે સ્પષ્ટ રીતે કહી શક્યો ન હતો કે લૂંટ માટે કોણ બરાબર પ્રવેશ્યું હતું, અને પોલીસ સ્ટેશનમાં તેણે

આરોપીઓને ઓળખી કાઢ્યા તે પહેલાં તેને ધરપકડ કરાયેલા વ્યક્તિઓ તરીકે બતાવવામાં આવ્યો હતો. આ સ્વીકાર તેના ઓળખ પુરાવાના મૂલ્યને નબળું પાડે છે. તેથી વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટ મુખ્યત્વે ગુનાની ઘટના અને રીતને સાબિત કરવા માટે તેના પુરાવા પર આધાર રાખવાનું યોગ્ય હતું, જ્યારે ચોક્કસ આરોપીની તેની ઓળખને સાવચેતી સાથે ગણવામાં આવી હતી.કેટલાક પાસાઓ પર તેમને પ્રતિકૂળ જાહેર કરવામાં આવ્યા હોવા છતાં, તેમના પુરાવાને સંપૂર્ણપણે નકારી શકાય નહીં.

૧૪. ઘટના પછીની નાકાબંધી અને પીછો અંગે, ફરિયાદી પક્ષે હરેશકુમાર જસવંતરાય ભટ (પીડબ્લ્યુ-૮૬, આંક.૩૧૬), લક્ષ્મિરાજસિંહ જયવીરસિંહ ચુડાસમા (પીડબ્લ્યુ-૨૦, આંક.૧૯૩ (એ)), અને ભાનુપ્રસાદ પ્રકાશભાઈ બામન (પીડબ્લ્યુ-૭૮, આંક.૨૭૭) ની તપાસ કરી હતી.હરેશકુમાર જસવંતરાય ભટ્ટે (પીડબ્લ્યુ-૮૬, આંક.૩૧૬) જણાવ્યું હતું કે માહિતી મળ્યા પછી, નાકાબંધી કરવામાં આવી હતી, એક ઇન્ડિકા કાર જોવા મળી હતી અને દોલાટપારા રોડ નજીક કથિત રીતે ગોળીબાર થયો હતો. તેણે દાવો કર્યો હતો કે તેણે શૂટરને તેના વાહનના પ્રકાશમાં જોયો હતો અને રુસ્તમસિંહ અને આબિદ સહિતના આરોપીઓની ઓળખ કરી હતી. જો કે, કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું હતું કે તમામ ચાર વ્યક્તિઓને ઇન્ડિકાથી નીચે ઉતરતા જોવા અને તેમને લોગાન કારની હેડલાઈટમાં જોવા જેવી મહત્વપૂર્ણ વિગતો તેમના

અગાઉના નિવેદનમાં નોંધવામાં આવી ન હતી.તેની અધિકૃતતામાં આ ચૂક તેની ઓળખની વિશ્વસનીયતાને અસર કરી શકતી નથી. લક્ષ્મિરાજસિંહ જયવીરસિંહ ચુડાસમા (પીડબ્લ્યુ-૨૦, આંક.૧૯૩ (એ)) એ જણાવ્યું હતું કે તેણે ચાર વ્યક્તિઓને જોયા નથી અને ઇન્ડિકાનો નંબર નોંધ્યો નથી.પ્રતિકૂળ જાહેર થયા પછી પણ, તેના પુરાવા અનિશ્ચિત રહ્યા હતા.કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેણે સ્વીકાર્યું કે અંધારું હતું અને તે કથિત રીતે ગોળીબાર કરનારા ચાર વ્યક્તિઓને જોઈ શક્યો ન હતો.આવા સંજોગોમાં, પછીની કોઈપણ ઓળખની કિંમત ઓછી હોય છે.ભાનુપ્રસાદ પ્રકાશભાઈ બામન (પીડબ્લ્યુ-૭૮, આંક.૨૭૭) એ માત્ર એટલું જ જણાવ્યું હતું કે તેઓ વાહન ચલાવી રહ્યા હતા, વાહનની તપાસ ચાલી રહી હતી, તેઓએ ઇન્ડિકાનો પીછો કર્યો હતો અને જ્યારે ગોળીબારના અવાજો સંભળાતા હતા ત્યારે તેઓ નીચે ઝૂક્યા હતા.તેમણે હુમલાખોરોની કોઈ સ્પષ્ટ વિગતો આપી ન હતી અને શત્રુ જાહેર થયા પછી પણ મોટા ભાગે બિનઉપયોગી રહ્યા હતા.વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે યોગ્ય રીતે શોધી કાઢ્યું હતું કે આ સાક્ષીઓ ઓળખ અથવા ભાગીદારી નક્કી કરવામાં મદદ કરતા નથી, જો કે તેઓ પીછો કરવાના હકીકતને સમર્થન આપે છે.જો કોઈ નાકાબંધી અથવા પીછો કરનારા સાક્ષીઓની ઓળખ નબળી હોય, તો પણ કેસ નિષ્ફળ થતો નથી, કારણ કે કાયદો સાક્ષીઓની સંખ્યા પર નહીં પણ ગુણવત્તા પર આધાર રાખે છે.સશસ્ત્ર હુમલાખોરો દ્વારા બસ રોકવાની, ગોળીબાર કરવાની, થેલીઓ લૂંટવાની અને ઇન્ડિકામાં ભાગી જવાની મુખ્ય ઘટનાને રણવિજયસિંહ જિનકુભા ગોધાલ

(પીડબ્લ્યુ-૯૨, આંક.૪૫૫) અને અન્ય વિશ્વસનીય પુરાવાઓ દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે.

૧૫. ફરિયાદી પક્ષે કેટલાક પેસેન્જર સાક્ષીઓની પણ તપાસ કરી હતી, જેમના પુરાવા ઘટનાના મુખ્ય તથ્યો સાથે સુસંગત છે.ભાવેશભાઈ જસવંતભાઈ પંડ્યા (પીડબ્લ્યુ-૧૫, આંક.૧૮૭) એ જણાવ્યું હતું કે તેણે ફરિયાદીની નજીક બેસીને ગોળીબારનો અવાજ સાંભળ્યો હતો અને તેને બસની પાછળ જવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો.દિનેશભાઈ જયંતીલાલ ભટ્ટે (પીડબ્લ્યુ-૧૬, આંક.૧૮૮) જણાવ્યું હતું કે તે મોટો અવાજ સાંભળીને જાગી ગયો હતો, તેને તેના મોબાઈલ ફોનનો ઉપયોગ ન કરવાની ધમકી આપવામાં આવી હતી, અને જોયું કે ડ્રાઈવર અને એક અંગડિયા વ્યક્તિને ગોળી વાગી હતી, ત્યારબાદ હુમલાખોરો વાહનમાં ભાગી ગયા હતા. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, ભાવેશભાઈ જસવંતભાઈ પંડ્યા (પીડબ્લ્યુ-૧૫, આંક.૧૮૭) એ જણાવ્યું હતું કે બસની લાઈટો ચાલુ હતી, અને દિનેશભાઈ જયંતીલાલ ભટ્ટે (પીડબ્લ્યુ-૧૬, આંક.૧૮૮) જણાવ્યું હતું કે બસ આંતરિક રીતે પ્રગટાવવામાં આવી હતી અને તેણે ઓળખ પરેડમાં બિલ્ડ અને વૉઈસ દ્વારા આરોપી અલકેશની ઓળખ કરી હતી. અન્ય મુસાફરોમાં લાલુભા હાથીભા ઝાલા (પીડબ્લ્યુ-૨૧, આંક-૧૯૪(એ)), ચિરાગભાઈ વલ્લભભાઈ કલારિયા (પીડબ્લ્યુ-૩૪, આંક-૨૦૯), ધર્મેશભાઈ જગદીશભાઈ ખંડલા (પીડબ્લ્યુ-૩૭, આંક-૨૧૨), કેશુભાઈ

લાખભાઈ પટેલ (પીડબ્લ્યુ-૩૮, આંક-૨૧૩), શાંતિલાલ પ્રવીણભાઈ પરમાર (પીડબ્લ્યુ-૩૯, આંક-૨૧૪), વેલુભા વિશુભા ગોહિલ (પીડબ્લ્યુ-૪૦, ૨૧૫), યુવરાજનો સમાવેશ થાય છે. સિંહ અનદુભા ચુડાસમા (પીડબ્લ્યુ-૪૨, આંક.૨૧૭), મંજુલાબેન ઇશરગિરી ગોસ્વામી (પીડબ્લ્યુ-૪૩, આંક.૨૧૯), જગદીશભાઈ રામશીભાઈ સોલંકી (પીડબ્લ્યુ-૪૪, આંક.૨૨૦), જયેંદ્રસિંહ મોહનસિંહ રાજપૂત (પીડબ્લ્યુ-૪૬, આંક.૨૨૨), અને વિમલભાઈ ગુણવંતરે જાની (પીડબ્લ્યુ-૫૨, આંક.૨૪૩) એ સમાન હિસાબ આપ્યો હતો. તેઓએ જણાવ્યું કે સાંજે ૭:૧૫ ૭:૩૦ની આસપાસ બસની પાછળથી ચાર અજાણ્યા માણસો આવ્યા હતા, ડ્રાઈવરને ધમકી આપી, વિલંબ થયો ત્યારે ગોળીબાર કર્યો, મુસાફરોને પાછા બેસવા માટે મજબૂર કર્યા, અંગડિયા પાર્સલ સહિતની થેલીઓ લૂંટી લીધી અને ઇન્ડિકામાં ભાગી ગયા. કેટલાક લોકોએ નોંધ્યું હતું કે એક હુમલાખોરનો ચહેરો આંશિક રીતે ઢંકાયેલો હતો અને તે મિશ્ર ગુજરાતી-હિન્દીમાં બોલતો હતો. ક્રોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેઓએ અંધારા અને ભયને કારણે નાના ફેરફારો સ્વીકાર્યા હતા પરંતુ હથિયારોનો ઉપયોગ અને ઘટનાઓના ક્રમ સહિત મુખ્ય તથ્યો પર મક્કમ રહ્યા હતા. આ સુસંગત પુરાવા સ્પષ્ટપણે બસમાં લૂંટની ઘટના, હથિયારોનો ઉપયોગ, બેગની લૂંટ, ઇન્ડિકામાં ભાગી જવું અને ડ્રાઈવર અને અંગડિયા કર્મચારીનું મૃત્યુ સાબિત કરે છે. તે જ સમયે, વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે સાચો ચુકાદો આપ્યો હતો કે આ સાક્ષીઓ ઘટના વિશે વિશ્વસનીય હોવા છતાં, તેઓ સામાન્ય રીતે પહેલેથી જ ચર્ચા કરાયેલા ઓળખ પુરાવાથી

આગળ દરેક આરોપીની ઓળખ કરવા માટે નક્કર આધાર પૂરો પાડતા નથી.તેમના પુરાવા ઘટના અને હિંસક વર્તનને સમર્થન આપે છે.

૧૬. સાક્ષી કિશોરસિંહ પથુભા જાડેજા (પીડબ્લ્યુ-૭૧, આંક.૨૬૬) અને હરપલસિંહ જીતૂભા જાડેજા (પીડબ્લ્યુ-૭૨, આંક.૨૬૭) એ જણાવ્યું હતું કે તેઓ અંગત કારણોસર મુસાફરી કરી રહ્યા હતા અને આ ઘટના સંબંધિત ગામ નજીક લગભગ સાંજે ૭:૧૫ વાગ્યે બની હતી તેઓ બંનેએ જણાવ્યું હતું કે ચાર અજાણ્યા લોકો ડ્રાઈવર પાસે ગયા હતા, જ્યારે બસને તાત્કાલિક રોકવામાં ન આવી ત્યારે ગોળીબાર કર્યો હતો, મુસાફરોને પાછળ હટવાનો આદેશ આપ્યો હતો, અંગડિયા કર્મચારી પર ગોળીબાર કર્યો હતો અને પછી ઇન્ડિકા કારમાં ભાગી ગયા હતા. ક્રોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, બંનેએ સ્વીકાર્યું કે લગભગ સાંજે ૭:૦૦ વાગ્યે અંધારું થઈ ગયું હતું તેમના પુરાવા ઘટનાની હકીકત અને તેના વ્યાપક સંજોગોને સમર્થન આપે છે.

૧૭. ફરિયાદી પક્ષે બસમાં કિંમતી ચીજવસ્તુઓ લઈ જવામાં આવી રહી હતી તે બતાવવા અને ઘટના પછી નુકસાનની જાણ કેવી રીતે કરવામાં આવી તે સમજાવવા માટે અંગડિયા કંપનીઓના ઘણા સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી. જો કે આ ગુનાનો સીધો પુરાવો નથી, તેમ છતાં તે હેતુ અને નુકસાન અંગે મહત્વપૂર્ણ સંજોગોમાં ટેકો પૂરો પાડે છે. વિનોદભાઈ ગંગારામ પટેલ (પીડબ્લ્યુ-૧૭,

આંક.૧૮૯) એ જણાવ્યું હતું કે અશોકકુમાર નાઈ તે દિવસની શરૂઆતમાં રાજકોટથી કોઈ પાર્સલ લાવ્યા ન હતા, પરંતુ બપોરના ભોજન પછી, જ્યારે અશોકકુમાર ભુજ તળાજા બસ દ્વારા રાજકોટ જવા માટે ભુજથી નીકળ્યા હતા, ત્યારે કુલ રૂ. ૧.૫૨ લાખ તેમને સોંપવામાં આવ્યા હતા. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે લગભગ સાંજે ૮:૦૦ વાગ્યે, તેમને રાજકોટ ઓફિસમાંથી ફોન આવ્યો કે બસમાં મોરબી અને માળિયાની વચ્ચે ગોળીબાર થયો હતો, ડ્રાઈવર અને અંગડિયાના કર્મચારીને ગોળી મારવામાં આવી હતી, બેગ લૂંટી લેવામાં આવી હતી અને હુમલાખોરો ઈન્ડિકા કારમાં ભાગી ગયા હતા. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેમણે સ્પષ્ટતા કરી હતી કે કોઈ વીમાનો દાવો તાત્કાલિક દાખલ કરવામાં આવ્યો ન હતો, પરંતુ આંતરિક રેકૉર્ડ્સે નુકસાનની પુષ્ટિ કરી હતી. જીતુભાઈ પ્રહલાદભાઈ પટેલ (પીડબ્લ્યુ-૧૮, આંક.૧૯૦) એ જ રીતે જણાવ્યું હતું કે અશોકકુમાર વીમાધારક અને મૂલ્યવાન માલસામાન અને રોકડ સહિત અનેક પાર્સલ લઈ જતા હતા અને તેમને લગભગ સાંજે ૮:૦૦ની આસપાસ લૂંટ, ગોળીબાર અને ડ્રાઈવર અને અંગડિયાના કર્મચારી અમૃતજી ગલાભાઈના મૃત્યુ વિશેની માહિતી મળી હતી. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં તેમણે ખાતાવહીની એન્ટ્રીઓના આધારે મૂલ્યાંકનની પુષ્ટિ કરી હતી. અર્જુનભાઈ ચેલાબાઈ સિંઘવાની (પીડબ્લ્યુ-૧૯, આંક.૧૯૨ (એ)) એ અમૃતજી ગલાભાઈને સોંપવામાં આવેલા માલસામાનની વિગતો આપી હતી, જેમાં મૂલ્યાંકન અને રોકડનો સમાવેશ થાય છે, અને કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં તેમની ચોકસાઈ

જાળવી રાખી હતી. આ પુરાવા દર્શાવે છે કે અંગડિયા પાર્સલ લઈ જવામાં આવી રહ્યા હતા અને ગુકસાનની જાણ તાત્કાલિક કરવામાં આવી હતી. વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે આ મર્યાદિત સમર્થન હેતુ માટે જ તેના પર યોગ્ય રીતે આધાર રાખ્યો હતો.

૧૭.૧. તેવી જ રીતે, યોગીશભાઈ કેશવજી ઠક્કર (પીડબ્લ્યુ-૨૨, આંક.૧૯૬), અનિલભાઈ પ્રતાપભાઈ ઠક્કર (પીડબ્લ્યુ-૨૩, આંક.૧૯૭), પ્રદીપભાઈ હનુમાનમલ ભણસાલી (પીડબ્લ્યુ-૨૪, આંક.૧૯૮), હોટચંદ મહાદેવમલ (પીડબ્લ્યુ-૨૫, આંક.૧૯૯), મુકેશભાઈ હરજીવનભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૨૬, આંક.૨૦૦), હિતેનભાઈ છગનભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૨૭, આંક.૨૦૧), દિલીપભાઈ નારનજીભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૨૮, આંક.૨૦૨), પરેશભાઈ જનજાતિ ભુવનભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૨૯, આંક.૨૦૩), નીલેશભાઈ નર્તવરલાલ (પીડબ્લ્યુ-૩૦, આંક.૨૦૪), જિતેશભાઈ ઉર્ફે જગુભાઈ ભાનુકાંતભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૩૧, આંક.૨૦૫), શાંતિલાલ હંસરાજભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૩૨, આંક.૨૦૬), જિન્નેશભાઈ શિવાલલબિયા (પીડબ્લ્યુ-૩૩, આંક.૨૦૭), પ્રફુલ્લભાઈ દિનેશભાઈ સોની (પીડબ્લ્યુ-૩૫, આંક.૨૧૦), સુનીલભાઈ લાલચંદ શાહ (પીડબ્લ્યુ-૩૬, આંક.૨૧૧) , અશોકસિંહ જયંતીલાલ સોની (પીડબ્લ્યુ-૫૯, આંક.૨૫૩), સંજયભાઈ જટાશંકર સોની (પીડબ્લ્યુ-૬૦, આંક.૨૫૪), કુમારભાઈ કાંતિલાલ સોલંકી (પીડબ્લ્યુ-૬૧,

આંક.૨૫૫), મહિપાલ આનંદજીભાઈ તન્ના (પીડબ્લ્યુ-૬૨, આંક.૨૫૬), પ્રભુદાસભાઈ ખેતશીભાઈ સોની (પીડબ્લ્યુ-૬૩, આંક.૨૫૭), મુકેશભાઈ ધનજીભાઈ સોની (પીડબ્લ્યુ-૬૪, આંક.૨૫૮), અને નીલેશભાઈ પ્રવીણભાઈ સોની (પીડબ્લ્યુ-૬૧, આંક.૨૫૬) W-૬૫, આંક.૨૫૯) એ જણાવ્યું હતું કે તેઓએ અંગડિયા કંપનીઓ દ્વારા પાર્સલ મોકલ્યા હતા, રેકૉર્ડ્સના આધારે મૂલ્યાંકન સમજાવ્યું હતું અને ઘટના પછી ડિલિવરી ન થવાની પુષ્ટિ કરી હતી. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેઓએ સ્વીકાર્યું કે તેમને આ ઘટના વિશે કોઈ વ્યક્તિગત માહિતી નથી. તેમના પુરાવા વ્યવસાયિક પૃષ્ઠભૂમિ અને પાર્સલની હિલચાલને સ્થાપિત કરે છે, પરંતુ તે ઓળખ અથવા ભાગીદારીને સાબિત કરતું નથી. વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે આ પુરાવાને માત્ર પૃષ્ઠભૂમિ સામગ્રી તરીકે યોગ્ય રીતે ગણ્યો હતો. કિરણકુમાર માધવલાલ ચૌધરી (પીડબ્લ્યુ-૪૧, આંક.૨૧૬) એ જણાવ્યું હતું કે તેઓ પાર્સલ લેવા આવ્યા હતા, તેમને ખબર પડી કે અશોકકુમાર તેમને બસમાં લઈ ગયા હતા અને બાદમાં તેમને ગોળીબાર અને લૂંટ વિશે માહિતી મળી હતી. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે તેમનું જ્ઞાન સાંભળેલી વાત હતી. તેમના પુરાવા ઘટના પછી માહિતીના પ્રવાહની સમયરેખાને સમર્થન આપે છે.

૧૮. સાક્ષીઓ દીપકભાઈ કાંતિલાલ પટેલ (પીડબ્લ્યુ-૬૬, આંક.૨૬૦), હરેશભાઈ પોપટલાલ સેજપારા (પીડબ્લ્યુ-૬૭, આંક.૨૬૨), કમલેશભાઈ

ધરલાલ વૈથાની (પીડબ્લ્યુ-૬૮, આંક.૨૬૩), સંજયભાઈ લાભશંકરભાઈ રાવલ (પીડબ્લ્યુ-૬૯, આંક.૨૬૪), નીલેશભાઈ વર્ધીમલ દોશી (પીડબ્લ્યુ-૭૦, આંક.૨૬૫), જેઠિભાઈ જલારિયા (પીડબ્લ્યુ-૭૩, આંક.૨૬૯), અને અજયસિંહ બલદેવસિંહ ગોહિલ (પીડબ્લ્યુ-૭૪, આંક.૨૭૧) એ મુખ્યત્વે જણાવ્યું હતું કે તેમને અંગડિયા સ્ટાફ, પોલીસ, અશોકકુમાર નર્મ અથવા બસ કંડક્ટર પાસેથી લૂંટ વિશે માહિતી મળી હતી.તેઓએ લગભગ સાંજે ૮:૦૦વાગ્યાની આસપાસ ફોન કોલ્સ મળવાનું વર્ણવ્યું અને ગોળીબાર, લૂંટફાટ અને ઇજાઓ વિશે જાણ્યું. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેઓએ સ્પીકાર્યું કે તેમને આ ઘટના વિશે કોઈ વ્યક્તિગત માહિતી નથી. તેમના પુરાવા માત્ર એ જ દર્શાવે છે કે અંગડિયા કંપનીઓ દ્વારા આ ઘટનાને ઝડપથી જાણ કરવામાં આવી હતી અને ગંભીરતાથી લેવામાં આવી હતી. આ પુરાવા ઓળખ સાબિત કરતા નથી અને માત્ર ઘટના પછીના સંદેશાવ્યવહારની પુષ્ટિ કરે છે.

૧૯. સુરેન્દ્રસિંહ અમીરસિંહ સોલંકી (પીડબ્લ્યુ-૭૫, આંક.૨૭૨) એ જણાવ્યું હતું કે ઘટનાના સમયની આસપાસ, એક "કાલુજી" તેની ઇનોવા કારને મુંબઈની સફર માટે ભાડે લેવાના બહાને લઈ ગયો હતો અને બે દિવસ પછી તેને પરત કરી દીધી હતી, એમ કહીને કે તેણે ભુજ, ગાંધીધામ, મોરબી અને વિરમગામથી મુસાફરી કરી હતી. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તેમની કારના નંબરનો ઉલ્લેખ કરતી અંગડિયા લૂંટનો એક અખબારનો અહેવાલ વાંચ્યા પછી, તેમને સમજાયું કે

તેમના વાહનનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો અને પોલીસે બાદમાં કાર જપ્ત કરી હતી. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે તેમની પાસે કાલૂજી તેમના કર્મચારી હોવાનો કોઈ લેખિત પુરાવો નથી. આ પુરાવા માત્ર એ જ દર્શાવે છે કે વાહન તપાસનો ભાગ બન્યું હતું. જ્યાં સુધી ફરિયાદી પક્ષ સ્વતંત્ર રીતે આરોપી તરીકે કાલુજીની ઓળખ, ગુનામાં વાહનનો ઉપયોગ અને અપીલકર્તાઓ સાથે જોડાણ સ્થાપિત ન કરે ત્યાં સુધી તે પોતે જ વર્તમાન આરોપીની ભૂમિકાને સાબિત કરતું નથી. આ પુરાવા પર વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા મૂકવામાં આવેલી મર્યાદિત નિર્ભરતા યોગ્ય છે. તેવી જ રીતે, દર્શનભાઈ જીવભાઈ પટેલ (પીડબ્લ્યુ-૭૯, આંક.૨૮૦) એ જણાવ્યું હતું કે ૨૧.૦૮.૨૦૧૦ પર રામલખાન નામના વ્યક્તિએ તેમને ઘરે જવા માટે મદદ માટે બોલાવ્યા હતા અને તેમણે કોર્ટમાં રામલખાનને ઓળખવાનો દાવો કરીને પોતાના ડ્રાઈવરને મોકલ્યો હતો. જો કે, ડ્રાઈવર ફકીરભાઈ મહમદભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૮૦, આંક.૨૮૧) એ જણાવ્યું હતું કે તે એક બોલેરો ચલાવતો હતો, ચાર વ્યક્તિઓને ગ્વાલિયર લઈ જતો હતો અને તેમના નામ જાણતો ન હતો અથવા રામલખાનને જાણતો ન હતો. આ વિરોધાભાસ આ પાસા પર ફરિયાદીના કેસને નબળો પાડે છે. આ પુરાવા કાલૂજી અથવા રામલખાનની સંડોવણીને સુરક્ષિત રીતે સ્થાપિત કરતા નથી અને અપરાધ તરફ નિર્દેશ કરતી સ્પષ્ટ સાંકળ બનાવતા નથી.

૨૦. ભીખાભાઈ રામભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૮૨, આંક.૨૮૬) એ જણાવ્યું હતું કે ઘણા વર્ષો પહેલા તેમણે તેમના ખેતરની નજીકના ઝાડમાં થેલી જેવી વસ્તુઓ જોઈ હતી અને પોલીસને જાણ કરી હતી, જેમણે પંચનામા હેઠળ થેલીઓ જપ્ત કરી હતી. તેમણે કોર્ટમાં મુદ્દમલની થેલીઓ ઓળખી કાઢી હતી. લક્ષ્મણભાઈ પાનાભાઈ શ્રીમાળી (પીડબ્લ્યુ-૮૩, આંક.૨૯૪) એ જમીને ટેકો આપ્યો હતો અને પંચનામાની ઓળખ કરી હતી.કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, બંનેએ જણાવ્યું હતું કે તેમને ખબર નથી કે બેગ કોણે ત્યાં મૂકી હતી. આ પુરાવા કોઈ ચોક્કસ જગ્યાએથી થેલીઓની વસૂલાત સાબિત કરે છે પરંતુ તે બતાવતા નથી કે તેમને ત્યાં કોણે મૂકી હતી. તે જમી સંબંધિત સુસંગત કડી છે. અન્ય ઘણા પંચ સાક્ષીઓ, જેમ કે દિનેશભાઈ જીવનભાઈ ધમેચા (પીડબ્લ્યુ-૨, આંક.૧૬૪), ભરતભાઈ બાબુભાઈ ચાવડા (પીડબ્લ્યુ-૩, આંક.૧૬૬), લખમનભાઈ નરશીભાઈ થોરિયા (પીડબ્લ્યુ-૪, આંક.૧૬૭), મહેશભાઈ બાબુભાઈ થોરિયા (પીડબ્લ્યુ-૫, આંક.૧૬૯), હુશેનભાઈ હસંભાઈ ચાનિયા (પીડબ્લ્યુ-૬, આંક.૧૭૦), વનેશભાઈ શિવાભાઈ પટેલ (પીડબ્લ્યુ-૭, આંક.૧૭૨), દિનેશભાઈ વજુભાઈ ગઢ પીવી (પીડબ્લ્યુ-૮, આંક.૧૭૪), ધીરજગિરી ભગવાનગિરી (પીડબ્લ્યુ-૯, આંક.૧૭૫), રમેશભાઈ ન્યાલચંદ (પીડબ્લ્યુ-૧૦, આંક.૧૭૭), મહેશભાઈ લખમાનભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૧૧, આંક.૧૭૯), દિનેશભાઈ શામજીભાઈ ડાભી (પીડબ્લ્યુ-૧૨, આંક.૧૮૨), રાજેશભાઈ શાંતલાલ (પીડબ્લ્યુ-૧૩, આંક.૧૮૫), સંજયભાઈ રમાનિકભાઈ (પીડબ્લ્યુ-

૧૪, આંક.૧૮૬), દર્શનભાઈ મયાભાઈ પંચિયા (પીડબ્લ્યુ-૪૮), આંક.૨૨૯), દિલીપભાઈ વશ્રામભાઈ કંસાગર (પીડબ્લ્યુ-૪૯, આંક.૨૩૧), પ્રકાશભાઈ કાંતિલાલ પાલન (પીડબ્લ્યુ-૫૦, આંક.૨૩૨), જગદીશભાઈ હરગોવિંદભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૫૧, આંક.૨૩૪), ઉપેન્દ્રભાઈ આનંદજીભાઈ પટેલ (પીડબ્લ્યુ-૫૩, આંક.૨૪૪), ગોવિંદજીભાઈ કેશવજીભાઈ કૈલાની (પીડબ્લ્યુ-૫૪, આંક.૨૪૫), હુશેનભાઈ જુમાભાઈ પીલુડિયા (પીડબ્લ્યુ-૫૫, આંક-૨૪૬), ભૂપેન્દ્રભાઈ સાવજીભાઈ જેતપરીયા (પીડબ્લ્યુ-૫૬, આંક-૨૪૭), ઘનશ્યામસિંહ સુરુભા ગોહિલ (પીડબ્લ્યુ-૫૭, આંક-૨૪૮), પ્રાણજીવન વિરજીભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૮૭, આંક-૪૨૦), સુરેશભાઈ મનસુખભાઈ પરમાર (પીડબ્લ્યુ-૮૮, આંક-૪૩૫), જુમાશા નુરશા શાહમાદર (પીડબ્લ્યુ-૮૯, આંક-૪૩૭), રમેશભાઈ ગોરધનભાઈ પંડ્યા (પીડબ્લ્યુ-૯૬, આંક-૪૮૫), હેમચંદભાઈ શિવાજીભાઈ (પીડબ્લ્યુ-૯૭, આંક.૪૮૬), અને અમરશીભાઈ મગ્રાભાઈ પરમાર (પીડબ્લ્યુ-૯૮, આંક.૪૮૭) ની વિવિધ પંચનામાઓ માટે તપાસ કરવામાં આવી હતી, જેમણે તેમની સહીઓ સ્વીકારી હતી પરંતુ વિગતવાર પ્રક્રિયાને સમર્થન આપ્યું ન હતું અને જણાવ્યું હતું કે તેઓએ સંપૂર્ણ જાણકારી વિના પોલીસની વિનંતી પર હસ્તાક્ષર કર્યા હતા.

૨૦.૧. ગૌરાંગભાઈ જ્યોતિન્દ્રભાઈ ઓઝા (પીડબ્લ્યુ-૯૯, આંક.૪૯૩) એ સત્તાવાર રેકૉર્ડ (આંક.૪૯૪) દ્વારા આરોપપત્ર દાખલ કરવા માટે વહીવટી મંજૂરી

સાબિત કરી હતી. તેમના પુરાવા દર્શાવે છે કે યોગ્ય પ્રક્રિયાનું પાલન કરવામાં આવ્યું હતું અને કોઈ ગેરકાયદેસરતા દર્શાવવામાં આવી નથી.

૨૦.૨. પોલીસ સાક્ષીઓ નંજીભાઈ સૂરજભાઈ નિનામા (પીડબ્લ્યુ-૧૦૦, આંક.૪૯૭), જોરાજીભાઈ સાવજીભાઈ ભાટી (પીડબ્લ્યુ-૧૦૧, આંક.૫૦૫), અમૃતલાલ જીવનભાઈ દલસાનિયા (પીડબ્લ્યુ-૧૦૨, આંક.૫૧૮), જયેન્દ્રસિંહ જીલુભા પરમાર (પીડબ્લ્યુ-૧૦૩, આંક.૫૩૭), જીતેન્દ્રસિંહ માધવસિંહ યાદવ (પીડબ્લ્યુ-૧૦૪, આંક.૫૪૩), અને મહિપાલસિંહ વિજયસિંહ ઝાલા (પીડબ્લ્યુ-૧૦૫, આંક.૫૪૬) એ તપાસ, ધરપકડ, વસૂલાત અને પ્રક્રિયાગત પગલાંઓનું વર્ણન કર્યું છે. તેમના પુરાવા સ્ટેશન ડાયરી એન્ટ્રીઓ, ફરિયાદો, પંચનામા અને રિમાન્ડ કાગળો જેવા દસ્તાવેજી રેકૉર્ડ સાથે સુસંગત છે. વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે સમગ્ર રેકૉર્ડ સાથે તેમના પુરાવાઓની તપાસ કરી અને તપાસને વ્યાપક રીતે કાયદેસર અને સુસંગત ગણાવી. તે તારણોમાં દખલગીરીને યોગ્ય ઠેરવવા માટે કોઈ ગંભીર વિરોધાભાસ અથવા ગેરકાયદેસરતા દર્શાવવામાં આવી નથી.

૨૦.૩. પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર (પી. આઈ.) અને તપાસમાં સામેલ અન્ય તપાસ અધિકારીઓની જુબાનીની સાતત્યતામાં, તેમની જુબાની તપાસ પ્રક્રિયાનો વ્યાપક અહેવાલ પ્રદાન કરે છે. ખાસ કરીને, એક મુખ્ય પોલીસ સાક્ષી હરેશકુમાર

જસવંતરાય ભટ્ટે (પીડબ્લ્યુ-૮૬, આંક.૩૧૬) તેમના મુખ્ય તપાસમાં જણાવ્યું હતું કે લગભગ સાંજે ૭:૩૦-૮:૦૦ વાગ્યે ૨૦.૦૮.૨૦૧૦ ના રોજ વાયરલેસ દ્વારા લૂંટ અને ગોળીબારની માહિતી મળતાં તેમણે દોલતપરા રોડ ચેકપોસ્ટ પર નાકાબંધી કરવા માટે એક ટીમ એકત્ર કરી. તેમણે ભારે ઝડપે આવી રહેલી શંકાસ્પદ ઇન્ડિકા કાર, હુમલાખોરોને પકડાઈ જવાથી બચવા માટે નીચે ઉતરતા અને ગોળીબાર કરતા અને અંધાધૂંધી દરમિયાન વાહનની હેડલાઈટમાં રુસ્તમસિંગ અને આબિદખાન સહિત કેટલાક આરોપીઓની ઓળખ કરી હોવાનું વર્ણવ્યું હતું. તેમણે થોડા સમય માટે વાહનનો પીછો કરવાની વિગતવાર માહિતી આપી હતી, જેમાં પોલીસને ઇજા પહોંચાડ્યા વિના ગોળીબારની નોંધ લીધી હતી અને ત્યારબાદ ઉચ્ચ અધિકારીઓને જાણ કરી હતી, જેના કારણે તપાસમાં વધારો થયો હતો. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેમણે તેમના કલમ ૧૬૧ ના નિવેદનમાં ભૂલો સ્વીકારી હતી, જેમ કે શરૂઆતમાં હુમલાખોરોની ચોક્કસ સંખ્યા અથવા સંપૂર્ણ વાહન નંબર રેકૉર્ડ ન કરવો, પરંતુ જાળવી રાખ્યું હતું કે આ કોઈ પણ બનાવટ વિના, રાત્રિની પરિસ્થિતિઓ અને તાકીદને કારણે હતું. આ જુબાની, અગાઉ નોંધ્યા મુજબ ચોક્કસ ઓળખ પર નબળી હોવા છતાં, લૂંટ પછીના ભાગી જવાના વર્ણન અને સક્રિય પોલીસ પ્રતિક્રિયાને સમર્થન આપે છે, જે સ્ટેશન ડાયરી એન્ટ્રીઝ(આંક-૨૯૯, ૫૦૬) જેવા દસ્તાવેજી પુરાવા સાથે સુસંગત છે. ૨૯૯, ૫૦૬) અને એફ. આઈ. આર. ની નકલ (એક્ઝ. ૩૧૭). વિદ્વતાપૂર્ણ સેશન્સ કોર્ટે યોગ્ય રીતે તેનું મૂલ્યાંકન ઓળખના નિર્ણાયક પુરાવાને

બદલે પીછો હકીકતના સહાયક તરીકે કર્યું હતું, જે સુનિશ્ચિત કરે છે કે સંભવિત અનિશ્ચિત પાસાઓ પર કોઈ અનુચિત નિર્ભરતા ન મૂકવામાં આવે.

૨૦.૪. અભેસિંહ ધીરુભા પરમાર (પીડબ્લ્યુ-૫૮, આંક.૨૫૦) એ શોધ દરમિયાન બંદૂક જેવી વસ્તુ મળી આવી હોવાની વાત કરી હતી, પરંતુ તેણે સ્વીકાર્યું હતું કે તે બહાર રહ્યો હતો, અંદર શું થયું તે જાણતો ન હતો, તેણે કોઈ હાજર આરોપીની ઓળખ તે વ્યક્તિ તરીકે કરી ન હતી જેણે સ્થળ તરફ ધ્યાન દોર્યું હતું, અને જણાવ્યું હતું કે તે વ્યક્તિનું નામ "સોનુસિંહ" હતું.તેથી તેનો પુરાવો કોઈપણ આરોપી સાથે વસૂલાતને જોડવા માટે મર્યાદિત મૂલ્ય ધરાવે છે.વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે યોગ્ય રીતે ચુકાદો આપ્યો હતો કે જ્યારે પુનઃપ્રાપ્તિ એક હકીકત તરીકે સાબિત થાય છે, ત્યારે સ્થળ તરફ ધ્યાન દોરતી વ્યક્તિની ઓળખ સ્થાપિત થતી નથી.એકંદરે, વસૂલાત તપાસના પગલાંને ટેકો આપે છે પરંતુ વિશ્વસનીય જોડાણ પુરાવા વિના દોષને જાતે જ ઠીક કરી શકતા નથી.

૨૧. એફએસએલ અધિકારી તાનસુખભાઈ નથાલાલ અશરા (પીડબ્લ્યુ-૮૪, આંક.૨૯૬) અને બેલિસ્ટિક નિષ્ણાત હસમુખલાલ ઠાકુરલાલ મોદી (પીડબ્લ્યુ-૮૫, આંક.૩૦૫) એ વૈજ્ઞાનિક પુરાવા પૂરા પાડ્યા હતા.તાનસુખભાઈ નથાલાલ આશારા (પીડબ્લ્યુ-૮૪, આંક.૨૯૬) એ બસ અને ઈન્ડિકા કારની તપાસ કરી અને બસની અંદરથી અલગ-અલગ ક્ષમતાના

બે કારતુસના કેસ મળી આવ્યા હોવાની નોંધ લેતા નિરીક્ષણ અહેવાલો (આંક.૨૯૭ અને ૨૯૮) સાબિત કર્યા. કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે આવા કારતુસ સામાન્ય રીતે સર્વિસ રિવોલ્વરમાં વપરાય છે, જોકે આવી કોઈ રિવોલ્વર મળી આવી ન હતી. તેના પુરાવા બસની અંદર ગોળીબારની હકીકતને સમર્થન આપે છે. હસમુખલાલ ઠાકુરલાલ મોદી (પીડબ્લ્યુ-૮૫, આંક.૩૦૫) એ તેમની અગાઉની જુબાની અને બેલિસ્ટિક અહેવાલોને રેકૉર્ડ પર સાબિત કર્યા. આ અહેવાલો દર્શાવે છે કે કારતુસના કેસ અને ગોળીઓ બે અલગ-અલગ ક્ષમતાના હતા, જે ફરિયાદી પક્ષના કેસને સમર્થન આપે છે કે એકથી વધુ હથિયારનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો. જો કે, અહેવાલો એ સાબિત કરતા નથી કે જમ કરાયેલ હથિયાર ગુનાનું હથિયાર હતું. તેથી, વિવિધ ક્ષમતાઓ સાથે ગોળીબાર કરવાના પુરાવા તરીકે આ પુરાવા અસમર્થિત તારણો કાઢવાનું ટાળે છે તે તર્કને બળ મળે છે. સર્વિસ રિવોલ્વરની પુનઃપ્રાપ્તિ ન થવી એ ઘટનાને નકારી શકતી નથી જ્યારે બહુવિધ સાક્ષીઓએ સતત ગોળીબાર વિશે વાત કરી છે કારણ કે પછીની ઘટનાના સંદર્ભમાં બે અલગ-અલગ આક્ષેપો હોવાનું જણાય છે.

૨૨. ટૂંકમાં કહીએ તો, જ્યારે બેલિસ્ટિક પુરાવાઓ ઘાતક ગોળીઓને ચોક્કસ જમ કરેલા હથિયારો સાથે નિર્ણાયક રીતે જોડતા ન હતા, અને શસ્ત્ર અધિનિયમની કેટલીક જોગવાઈઓ માટેની કડક કાનૂની જરૂરિયાતો સંતોષાતી ન

હતી, ત્યારે શસ્ત્રોનો ઉપયોગ, કારતુસ અને દારૂગોળાની વસૂલાતને નકારી કાઢવાનો આ એકમાત્ર આધાર ન હોઈ શકે. શસ્ત્ર અધિનિયમની કલમ ૨૫ (૧-એ), ૨૫ (૧-બી) (એ) અને ૨૭ (૩) હેઠળ માત્ર આરોપમાંથી મુક્ત થવું એ પરિણામી ઘટનાઓ અને ઘટનાઓ પર કલીન ચિટ આપવાનો આધાર ન હોઈ શકે, કારણ કે આઈપીસીની કલમ ૩૯૫ અને ૩૯૬ હેઠળ મુખ્ય આરોપો સ્વતંત્ર ધોરણે ઊભા છે. વધુમાં, કોઈ નક્કર પુરાવા અથવા ભૌતિક વિરોધાભાસની ગેરહાજરીમાં, કારતુસના કિસ્સાઓ સર્વિસ રિવોલ્વરમાંથી હોઈ શકે તેવું સૂચન, મૃત્યુનું કારણ બનતા ગોળીબારના ઉપયોગ અંગે ઉપરોક્ત સાક્ષીઓની જુબાની અથવા જુબાનીને નકારી કાઢવાનો કોઈ આધાર નથી. આ માત્ર બચાવ પક્ષનું સૂચન છે, જે ફરિયાદી પક્ષના મુખ્ય પુરાવાને હલાવતું નથી. જેમ કે, અનુગામી ઘટનાઓને ચાલુ રાખવાને બદલે બે અલગ-અલગ આક્ષેપો હોવાનું જણાય છે, એટલે કે બસની અંદર અને ભાગી જવા દરમિયાન ચેકપોસ્ટ પર ગોળીબાર, જે કલમ ૨૨૩ સીઆરપીસી હેઠળ સમાન વ્યવહારનો ભાગ છે.

૨૩. આગામી દલીલ એ છે કે એફ. એસ. એલ. અહેવાલમાં વિલંબ થયો છે, જે સમગ્ર પુરાવાને કાઢી નાખવા માટે ગેરવાજબી છે. પ્રત્યક્ષદર્શીઓએ ફરિયાદી પક્ષના કેસને ટેકો આપ્યો છે અને લેખો વિશ્લેષણ માટે મોકલવામાં આવ્યા છે. માત્ર વિલંબને કારણે ફરિયાદી પક્ષના કેસને બહાર કાઢવાનો કોઈ આધાર નથી, કારણ કે આ પુરાવાઓના સમર્થનકારી અથવા સહાયક ટુકડાઓ છે, જેને

શ્રેશોલ્ડ પર નકારી શકાય નહીં કારણ કે આને ધ્યાનમાં લેવું પડશે, કારણ કે ફોરેન્સિક સબમિશનમાં વિલંબ ચેડા કરવાના પુરાવાની ગેરહાજરીમાં ટ્રાયલને દૂષિત કરતું નથી.

૨૪. આર્મ્સ એક્ટના આરોપોના સંબંધમાં, પુરાવા દર્શાવે છે કે હથિયારોનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો અને તપાસ દરમિયાન રિવોલ્વર/પિસ્તોલ અને દેશી હથિયાર સહિતના હથિયારો મળી આવ્યા હતા. બેલિસ્ટિક પુરાવા પણ ૭.૬૫ મીમી અને ૮ મીમી/૩૧૫ દારૂગોળા ના ઉપયોગની પુષ્ટિ કરે છે. જો કે, વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે કલમ ૨૫ (૧-એ) અને કલમ ૨૭(૩) જેવી ચોક્કસ જોગવાઈઓ હેઠળ સામાન્ય ઉપયોગ અથવા હથિયારોના કબજાને સાબિત કરવા અને જવાબદારી નક્કી કરવા વચ્ચે યોગ્ય રીતે તફાવત કર્યો હતો, જેમાં પ્રતિબંધિત હથિયારો અથવા કલમ ૭ ના ઉલ્લંઘનનો પુરાવો અને હથિયાર અને પરિણામી મૃત્યુ વચ્ચે સ્પષ્ટ કડી જરૂરી છે. બેલિસ્ટિક પુરાવાઓ ઘાતક ગોળીઓને ચોક્કસ જમ કરેલા હથિયારો સાથે નિર્ણાયક રીતે જોડતા ન હોવાથી અને કડક કાનૂની જરૂરિયાતો સંતોષાતી ન હોવાથી, તે જોગવાઈઓ હેઠળ દોષિત ઠેરવવાનો ઇનકાર કાયદેસર રીતે યોગ્ય હતો. આ આરોપોમાંથી નિર્દોષ જાહેર થવાથી હત્યા સાથે લૂંટનો મુખ્ય કાર્યવાહીનો કેસ નબળો પડતો નથી.

૨૫. આ તબક્કે ગુલાબ વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય, ૨૦૨૧ની ફોજદારી અપીલના કેસમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયનો સંદર્ભ આપવો યોગ્ય

રહેશે, જેમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ગુરચરણ સિંહ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય, જે (૧૯૬૩) ૩ એસ. સી. આર. ૫૮૫ અને પંજાબ રાજ્ય વિરુદ્ધ જુગરાજ સિંહ, જે (૨૦૦૨) ૩ એસ. સી. સી. ૨૩૪માં અહેવાલ આપ્યો હતો, તેના કેસોનો સંદર્ભ આપતા અને તેના પર આધાર રાખતા નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

“૧૮ જો કે, આ અદાલતની ત્રણ ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે, ગુરચરણ સિંહ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય કેસમાં, આ અદાલતના ઉદાહરણોનું વિશ્લેષણ કર્યું છે અને ચુકાદો આપ્યો છે કે ઘાતક હથિયારના ઉપયોગ સાથે સંકળાયેલા દરેક કેસમાં બેલિસ્ટિક નિષ્ણાતની તપાસ એ એક કઠોર નિયમ નથી. ન્યાયમૂર્તિ પી. બી. ગજેન્દ્રગડકર (જે તે સમયે વિદ્વાન મુખ્ય ન્યાયાધીશ હતા) દ્વારા બોલતા, આ અદાલતે ચુકાદો આપ્યો:

“૪૧. જો કે, એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે દરેક કેસમાં જ્યાં આરોપી વ્યક્તિ પર ઘાતક હથિયાર દ્વારા હત્યાનો ગુનો કરવાનો આરોપ મૂકવામાં આવે છે, ત્યાં ફરિયાદી પક્ષની ફરજ છે કે તે નિષ્ણાત પુરાવા દ્વારા સાબિત કરે કે જે હથિયારથી અને જે રીતે તેઓ પર આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે તેનાથી ઈજાઓ થવાની સંભાવના હતી અથવા ઓછામાં ઓછી શક્ય હતી; અને આ દરખાસ્તના

સમર્થનમાં, મોહિન્દર સિંહ વિરુદ્ધ રાજ્ય [(૧૯૫૦) એસસીઆર ૮૨૧] માં આ અદાલતના નિર્ણય પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે.તે કેસમાં, આ અદાલતે એવું માન્યું છે કે જ્યાં ફરિયાદી પક્ષનો કેસ હતો કે આરોપીએ મૃતકને બંદૂકથી ગોળી મારી હતી, પરંતુ એવું જણાય છે કે મૃતકને ઇજાઓ રાઈફલ દ્વારા કરવામાં આવી હતી અને તે સાબિત કરવા માટે યોગ્ય લાયકાત ધરાવતા નિષ્ણાતનો કોઈ પુરાવો નથી કે ઇજાઓ બંદૂકથી થઈ હતી, અને ઇજાઓનું સ્વરૂપ પણ એવું હતું કે ગોળીઓ એકથી વધુ વ્યક્તિ દ્વારા ચલાવવામાં આવી હોવી જોઈએ અને માત્ર એક વ્યક્તિ દ્વારા નહીં, અને તે બતાવવા માટે કોઈ પુરાવા નથી કે અન્ય વ્યક્તિએ પણ ગોળી ચલાવી હતી, અને મૌખિક પુરાવા એવા હતા કે જે નિઃસ્વાર્થ ન હતા, નિષ્ણાતની તપાસ કરવામાં નિષ્ફળતા એ ગંભીર નબળાઈ હશે. પ્રોસીક્યુશન કેસ. એ નોંધવામાં આવશે કે આ અવલોકનો એવા કેસમાં કરવામાં આવ્યા હતા કે જ્યાં ફરિયાદી પક્ષના પુરાવા ગંભીર નબળાઈઓથી પીડાતા હતા અને આ અવલોકનોની અસર નક્કી કરવામાં, તે તથ્યોને ભૂલી જવું વાજબી અથવા વાજબી રહેશે નહીં કે જેના સંદર્ભમાં તેઓ કરવામાં આવ્યા હતા.આ અવલોકનો એક કઠોર નિયમ મૂકવાનો હેતુ ધરાવતા નથી કે દરેક કેસમાં જ્યાં આરોપી વ્યક્તિ પર ઘાતક હથિયારને કારણે થયેલી હત્યાનો આરોપ મૂકવામાં

આવે છે, ત્યારે ફરિયાદી પક્ષનો કેસ માત્ર ત્યારે જ આરોપ સાબિત કરવામાં સફળ થઈ શકે છે જ્યારે નિષ્ણાતની તપાસ કરવામાં આવે. એવા કિસ્સાઓની કલ્પના કરવી શક્ય છે કે જ્યાં સીધા પુરાવા આવા નિર્દોષ પાત્રના હોય અને પોસ્ટમોર્ટમ નોંધો દ્વારા જાહેર કરવામાં આવેલી ઇજાઓની પ્રકૃતિ સીધી પુરાવા સાથે એટલી સ્પષ્ટ રીતે સુસંગત હોય કે બેલિસ્ટિક નિષ્ણાતની તપાસને આવશ્યક ગણવામાં ન આવે. જ્યાં સીધો પુરાવો સંતોષકારક અથવા નિઃસ્વાર્થ ન હોય અથવા જ્યાં ઇજાઓ બંદૂકથી થઈ હોવાનો આક્ષેપ કરવામાં આવે અને તે પ્રથમ દષ્ટિએ રાઈફલ દ્વારા કરવામાં આવી હોવાનું જણાય, ત્યાં નિઃશંકપણે દેખીતી અસંગતતા દૂર કરી શકાય છે અથવા મૌખિક પુરાવાને બેલિસ્ટિક નિષ્ણાતના પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપી શકાય છે. કયા કિસ્સાઓમાં ફરિયાદી પક્ષના કેસના પુરાવા માટે બેલિસ્ટિક નિષ્ણાતની તપાસ જરૂરી છે, તે સ્વાભાવિક રીતે દરેક કેસના સંજોગો પર આધારિત હોવી જોઈએ. તેથી, અમને નથી લાગતું કે શ્રી પુરુષોત્તમ એક સામાન્ય દરખાસ્ત તરીકે દલીલ કરવામાં સાચા છે કે દરેક કેસમાં જ્યાં આરોપી વ્યક્તિ દ્વારા હથિયારનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હોવાનો આરોપ છે, સીધા પુરાવા ઉપરાંત, ફરિયાદી પક્ષે બેલિસ્ટિક નિષ્ણાતના પુરાવાનું નેતૃત્વ કરવું જોઈએ, ભલે તે સીધો

પુરાવો ગમે તેટલો સારો હોય અને તેમ છતાં રેકૉર્ડ પર ઉપરોક્ત સીધા પુરાવા પર શંકા કરવાનું કોઈ કારણ ન હોય."

૧૯ તેવી જ રીતે, પંજાબ રાજ્ય વિરુદ્ધ જુગરાજ સિંહ ૬ કેસમાં આ અદાલતની બે ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે નોંધ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષના કેસમાં આસપાસના સંજોગો ઘાતક હથિયારને કારણે થયેલા મૃત્યુને સાબિત કરવા માટે પૂરતા છે, જમ કરેલા હથિયારની બેલિસ્ટિક તપાસ વિના. કોર્ટે ન્યાયમૂર્તિ આર. પી. સેઠી દ્વારા બોલતા નોંધ્યું હતું કે:

"૧૮. તાત્કાલિક કેસમાં તપાસ અધિકારીએ સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે જમ કરાયેલી બંદૂકો કામ કરવાની સ્થિતિમાં ન હતી અને તેમણે તેમના વિવેકબુદ્ધિથી શોધી કાઢ્યું હતું કે બેલિસ્ટિક નિષ્ણાતને તેમના અભિપ્રાય માટે મોકલીને કોઈ હેતુ પૂરો થશે નહીં. બંદૂકો ખામીયુક્ત હોવા છતાં ફાયર પિન ક્રમમાં હતી કે નહીં તે જાણવા માટે તપાસ અધિકારીને કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં વધુ કોઈ પ્રશ્ન પૂછવામાં આવ્યો ન હતો. બે નજરે જોનારા સાક્ષીઓ અને હાજર રહેલા અન્ય સંજોગોના સચોટ પુરાવાઓની હાજરીમાં આપણને એવું લાગતું નથી કે આ કેસમાં નિષ્ણાતની બિન-

તપાસથી, કોઈ પણ રીતે, સાક્ષીઓ દ્વારા રજૂ કરાયેલા
સંસ્કરણની વિશ્વસનીયતાને અસર થઈ છે."

૨૬. બચાવ પક્ષે દલીલ કરી હતી કે બસ કંડક્ટરે "૧૦૦ નંબર" પર તાત્કાલિક કોલ કર્યો હોવાથી, તે કોલને કલમ ૧૫૪ Cr.P.C હેઠળ પ્રથમ માહિતી તરીકે ગણવો જોઈએ, અને તેથી પછીની ફરિયાદને માત્ર કલમ ૧૬૨ Cr.P.C હેઠળ નિવેદન તરીકે ગણવી જોઈએ. જો કે, રેકૉર્ડ દર્શાવે છે કે કંટ્રોલ-રૂમ કોલમાં ગુનાનું સ્પષ્ટ વર્ણન કરવા અથવા ચોક્કસ સંસ્કરણ સાથે ફોજદારી કાયદાને અમલમાં મૂકવા માટે પૂરતી વિગતો નથી. એવું પણ દર્શાવવામાં આવ્યું નથી કે પોલીસે માત્ર તે કોલના આધારે તપાસ શરૂ કરી હતી. ઔપચારિક ફરિયાદ પછીથી કાયદેસર રીતે નોંધવામાં આવી હતી અને તેને યોગ્ય રીતે એફ. આઈ. આર. તરીકે ગણવામાં આવી હતી.

૨૭. આઈ. પી. સી. ની કલમ ૧૨૦ બી હેઠળ ગુનાહિત કાવતરાના આરોપના સંદર્ભમાં, વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે યોગ્ય રીતે ચુકાદો આપ્યો હતો કે ગેરકાયદેસર કૃત્ય કરવા માટે બે અથવા વધુ વ્યક્તિઓ વચ્ચેના કરારની આવશ્યક જરૂરિયાત સાબિત થઈ નથી. આવા કરારને સ્થાપિત કરવા માટે રેકૉર્ડ પર કોઈ સીધા અથવા મજબૂત પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા નથી. ફરિયાદી પક્ષના પુરાવા લૂંટ અને સંબંધિત હત્યાઓમાં ભાગીદારી દર્શાવે છે, પરંતુ તે સ્વતંત્ર રીતે અને સંતોષકારક રીતે

મનની અગાઉની બેઠકને કાવતરું સમાન સાબિત કરતું નથી.તેથી કલમ ૧૨૦ બી હેઠળ નિર્દોષ જાહેર કરવામાં હસ્તક્ષેપની જરૂર નથી અને બાકીની માન્યતાઓની માન્યતાને અસર કરતી નથી.

૨૮. પરિણામે, ફરિયાદી પક્ષે વાજબી શંકા વિના સાબિત કર્યું છે કે જ્યારે ભુજ તલાજા રૂટની બસ ઘટના સ્થળે પહોંચી ત્યારે મુસાફરો તરીકે મુસાફરી કરી રહેલા અને હથિયારોથી સજ્જ આરોપીઓએ લૂંટ ચલાવી હતી, જેના કારણે ડ્રાઈવર બલદેવ જશુભા અને અંગડિયાના કર્મચારી અમૃતજી ગલાભાઈનું મોત થયું હતું અને મુસાફરો અને અંગડિયાના પાર્સલ લૂંટી લીધા હતા, ત્યારબાદ તેઓ ઇન્ડિકા કારમાં ભાગી ગયા હતા. રવિન્દ્રસિંહ @બબલૂ, આબિદખાન ઇજમતખાન, રુપેશ અને અલકેશ @અખિલેશની સંડોવણી મુખ્યત્વે વિશ્વસનીય ઓળખ પુરાવા અને સહાયક સંજોગો દ્વારા સ્થાપિત થાય છે.તે જ સમયે, વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે યોગ્ય રીતે તારણ કાઢ્યું હતું કે અન્ય આરોપીઓ સામેનો કેસ (નં.૨ થી ૪ અને ૬ થી ૮, નોંધ્યા મુજબ) ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા જરૂરી ધોરણ સુધી સાબિત થયો ન હતો, જે તેમના નિર્દોષ જાહેર કરવામાં પરિણમી હતી, જે કોઈપણ હસ્તક્ષેપની બાંહેધરી આપતું નથી. ટૂંકમાં કહીએ તો, જ્યાં પુરાવા સ્પષ્ટ હોય ત્યાં દોષિત ઠેરવવાનો અને જ્યાં શંકા રહે ત્યાં નિર્દોષ જાહેર કરવાનો સંતુલિત અભિગમ યોગ્ય ન્યાયિક તર્ક દર્શાવે છે અને કોઈપણ હસ્તક્ષેપ માટે કોઈ કારણ આપતું નથી.

૨૯. નિષ્કર્ષમાં, વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટ સમક્ષ તમામ પુરાવાઓની કાળજીપૂર્વક તપાસ કર્યા પછી, તે સ્પષ્ટ છે કે ફરિયાદી પક્ષે સંજોગોની સંપૂર્ણ સાંકળ દ્વારા, દોષિત અપીલકર્તાઓનો દોષ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કર્યો છે, અને તે પણ સ્પષ્ટ છે કે નિર્દોષ જાહેર કરાયેલા પ્રતિવાદીઓ સામે પૂરતા પુરાવા નથી. આ ઘટના લગભગ સાંજે ૭:૦૦ વાગ્યે ૨૦.૦૮.૨૦૧૦ ના રોજ શરૂ થઈ હતી ભુજ-તલાજા માર્ગની બસમાં, જ્યાં અપીલકર્તાઓ સહિત ૪ સશસ્ત્ર વ્યક્તિઓ મુસાફરો તરીકે સવાર થયા હતા, હથિયારો બતાવ્યા હતા અને જ્યારે પ્રતિકાર કરવામાં આવ્યો ત્યારે ડ્રાઈવર બલદેવ જશુભા અને અંગડિયાના કર્મચારી અમૃતજી ગલાભાઈ પર ગોળીબાર કર્યો હતો, ત્યારબાદ લાખો રૂપિયાની અંગડિયાના પાર્સલ સહિત કિંમતી વસ્તુઓ લૂંટી લીધી હતી અને ઇન્ડિકા કારમાં ભાગી ગયા હતા, અને ભાગી જતાં તેઓએ પોલીસ ચેકપોસ્ટ પર પણ ગોળીબાર કર્યો હતો; આ તમામ કૃત્યો એક સતત ઘટના બનાવે છે અને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૯૫ અને ૩૯૬ હેઠળ હત્યા સાથે લૂંટ સમાન છે. આ સંસ્કરણને મુખ્ય સાક્ષીઓના પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે, જેમાં બસ કંડક્ટર રણવિજયસિંહ જિનકુભા ગોધાલ (પીડબ્લ્યુ-૯૨) નો સમાવેશ થાય છે, જેમણે અનુક્રમનું વર્ણન કર્યું હતું અને ઓળખ પરેડમાં અપીલકર્તાઓ આબિદખાન, અલકેશ અને રુપેશની ઓળખ કરી હતી; ફરિયાદી અશોકકુમાર ગોપાલદાસ નાઈ (પીડબ્લ્યુ-૪૭), જેનું ગોળીબાર અને લૂંટ વિશેનું નિવેદન ફરિયાદી પક્ષના કેસને વ્યાપકપણે સમર્થન આપે છે, તેમ છતાં તેણે ફરિયાદી પક્ષના

કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું નથી, પરંતુ અન્ય મુસાફરોના પ્રત્યક્ષદર્શીઓ જેમ કે પીડબ્લ્યુ-૧૫, પીડબ્લ્યુ-૧૬, પીડબ્લ્યુ-૨૧, પીડબ્લ્યુ-૩૪, પીડબ્લ્યુ-૭૧ , પીડબ્લ્યુ-૭૨, જેમના હિંસક ઘટના વિશેના નિવેદનો સુસંગત છે અને ક્રોસ-એક્ઝામિનેશનમાં હચમચી ગયા નથી, અને ભય, મૂંઝવણ અને અંધારાને કારણે નાના તફાવતો સ્વાભાવિક છે. ફરિયાદી પક્ષનો કેસ ડૉ. સાદિક હુસૈન ગુલામ મહમૂદ મોમીન (પીડબ્લ્યુ-૧) ના તબીબી પુરાવા દ્વારા વધુ સમર્થિત છે, જે ગોળીની ઇજાઓને કારણે હત્યાના મૃત્યુની પુષ્ટિ કરે છે અને વિવિધ કેલિબર સૂચવે છે, અને એક્સએસએલ નિષ્ણાતો (પીડબ્લ્યુ-૮૪, પીડબ્લ્યુ-૮૫) ના વૈજ્ઞાનિક પુરાવા દ્વારા બહુવિધ હથિયારોનો ઉપયોગ અને કારતુસની પુનઃપ્રાપ્તિ દર્શાવે છે; તેથી, વિલંબ, બેલિસ્ટિક મેળ ખાતી નથી, અથવા પ્રક્રિયાગત ભૂલો વિશેની બચાવ દલીલો મુખ્ય વિશ્વસનીય પુરાવાને અસર કરતી નથી, અને ટીઆઈપી પર તાહિર મોહમ્મદ વિરુદ્ધ કામદ ગિરેન્દ્ર સિંહ જેવા નિર્ણયોમાં જણાવેલા સિદ્ધાંતો દ્વારા સ્થિતિને સમર્થન આપવામાં આવે છે. લૂંટની બાબતોમાં મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય વિ. જોસેફ મિંગેલ કોલી.

૩૦. વધુમાં, ઓળખ પરેડ એક્ટિવિટી મેજિસ્ટ્રેટ (પીડબ્લ્યુ-૯૩, પીડબ્લ્યુ-૯૪) દ્વારા યોગ્ય સલામતી સાથે હાથ ધરવામાં આવી હતી અને પંચ પુરાવા દ્વારા સમર્થિત છે, અને આ કાર્યવાહી સ્પષ્ટપણે અપીલકર્તાઓ રુસ્તમસિંગ @બબ્લુ, આબિદખાન, અલકેશ @અખિલેશ અને રૂપેન્દ્ર

@રુપેશને ગુના સાથે જોડે છે, જેનાથી તેમની સંડોવણી સાબિત થાય છે.જો કે, નિર્દોષ જાહેર કરાયેલા આરોપીઓના સંદર્ભમાં (સંખ્યા ૨-૪, ૬-૯), પુરાવાની સાંકળ અધૂરી છે કારણ કે જરૂરી કડીઓ ખૂટે છે, અને તેથી વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટે તેમને નિર્દોષ જાહેર કરીને ન્યાયી ઠેરવ્યા હતા.તપાસને પોલીસ સાક્ષીઓ (પીડબ્લ્યુ-૧૦૦ થી પીડબ્લ્યુ-૧૦૫) અને પંચનામાઓ દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવે છે, અને ચેડા, દ્વેષ અથવા ખોટી સૂચિતાર્થ દર્શાવવા માટે કોઈ સામગ્રી નથી; તેવી જ રીતે, વાહકના કોલને વાસ્તવિક એફ. આઈ. આર. તરીકે ગણવા અથવા વ્યક્તિગત દ્વેષનો આરોપ લગાવવા જેવા બચાવ પક્ષોને કોઈ પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવતું નથી. આઈ. પી. સી. ની કલમ ૧૨૦ બી હેઠળ અને શસ્ત્ર અધિનિયમની કેટલીક જોગવાઈઓ હેઠળ નિર્દોષ જાહેર થવાનું કારણ એ છે કે કાવતરું અને સખત હથિયાર-થી-મૃત્યુ જોડાણ સાબિત થયું ન હતું, પરંતુ આ આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૯૫ અને ૩૯૬ હેઠળની મુખ્ય સજાને નબળી પાડતું નથી, અને માત્ર સર્વિસ રિવોલ્વરનો ઉપયોગ જેવા બેલિસ્ટિક મુદ્દાઓના સૂચનો, માત્ર ધારણાઓ છે અને યુ. પી. વિ. રાજ્યમાં ધાર્યા મુજબ, હથિયારોના ઉપયોગ વિશેના વિશ્વસનીય સાક્ષી પુરાવાથી વધુ ન હોઈ શકે.સુખપાલ સિંહ. એકંદરે, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પુરાવાઓની પ્રશંસા સંતુલિત, તર્કપૂર્ણ અને વિફૂત નથી, અને તેથી તેમાં હસ્તક્ષેપની જરૂર નથી.

૩૧. આમ, દોષિત ઠેરવવા સામેની અપીલ, એટલે કે ૨૦૧૯ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૨૨૯૧, ૨૦૨૦ની ૨૦૨૦, ૨૪૦માંથી ૬ અને ૨૦૨૦ની ૨૪૧, તેમાં કોઈ યોગ્યતા નથી કારણ કે વિવાદિત ચુકાદામાં મળેલા તારણો ઉપર ચર્ચા કરાયેલા વિશ્વસનીય પુરાવા પર આધારિત છે અને ગુનાની ગંભીરતા અને જાહેર સલામતીને ધ્યાનમાં રાખીને તેને સમર્થન આપવામાં આવે છે.તેવી જ રીતે, નિર્દોષ જાહેર કરવા સામે રાજ્યની અપીલ, ૨૦૨૦ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૩૨૬ પણ નિષ્ફળ જાય છે કારણ કે નિર્દોષ જાહેર કરવામાં દખલ કરવા માટે પૂરતા આધારો નથી, અને ટ્રાયલ કોર્ટનો ઉપરોક્ત પ્રતિવાદીઓને નિર્દોષ જાહેર કરવાનો નિર્ણય વાજબી છે અને તેમાં કોઈ દખલગીરી ન કરવાની હાકલ કરે છે.

૩૨. ચાલુ કારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, દોષિત ઠેરવવાની અપીલ ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૨૦૧૯ની ૨૨૯૧, ૨૦૨૦ની ૬, ૨૦૨૦ની ૨૪૦ અને ક્રિમિનલ મિસ્ટ્ર સાથે ૨૦૨૦ની ૨૪૧ છે. ૨૦૨૦ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૨૪૧માં ૨૦૨૫ની અરજી (સજાના સસ્પેન્શન માટે) નંબર ૧ ૨૬ કરવામાં આવે છે. ૨૦૨૦ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૩૨૬ હોવાની નિર્દોષ જાહેર કરવાની અપીલ પણ ફગાવી દેવામાં આવી છે. જમીન બોન્ડ, જો કોઈ હોય તો, ૨૬ કરવામાં આવે છે. રેકૉર્ડ તરત જ વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટમાં મોકલવામાં આવે.

(ઇલેશ જે. વોરા, જે)

(આર. ટી. વાછાણી, ન્યાયમૂર્તિ)

વિષય:-ભુજ-તળાજા માર્ગ પર બસમાં હથિયારો સાથે લૂંટ અને હત્યા
(આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૯૫, ૩૯૬) કેસમાં દોષસિદ્ધિ સામેની અપીલો અને
નિર્દોષ છુટકારા સામેની રાજ્યની અપીલનો અસ્વીકાર.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.